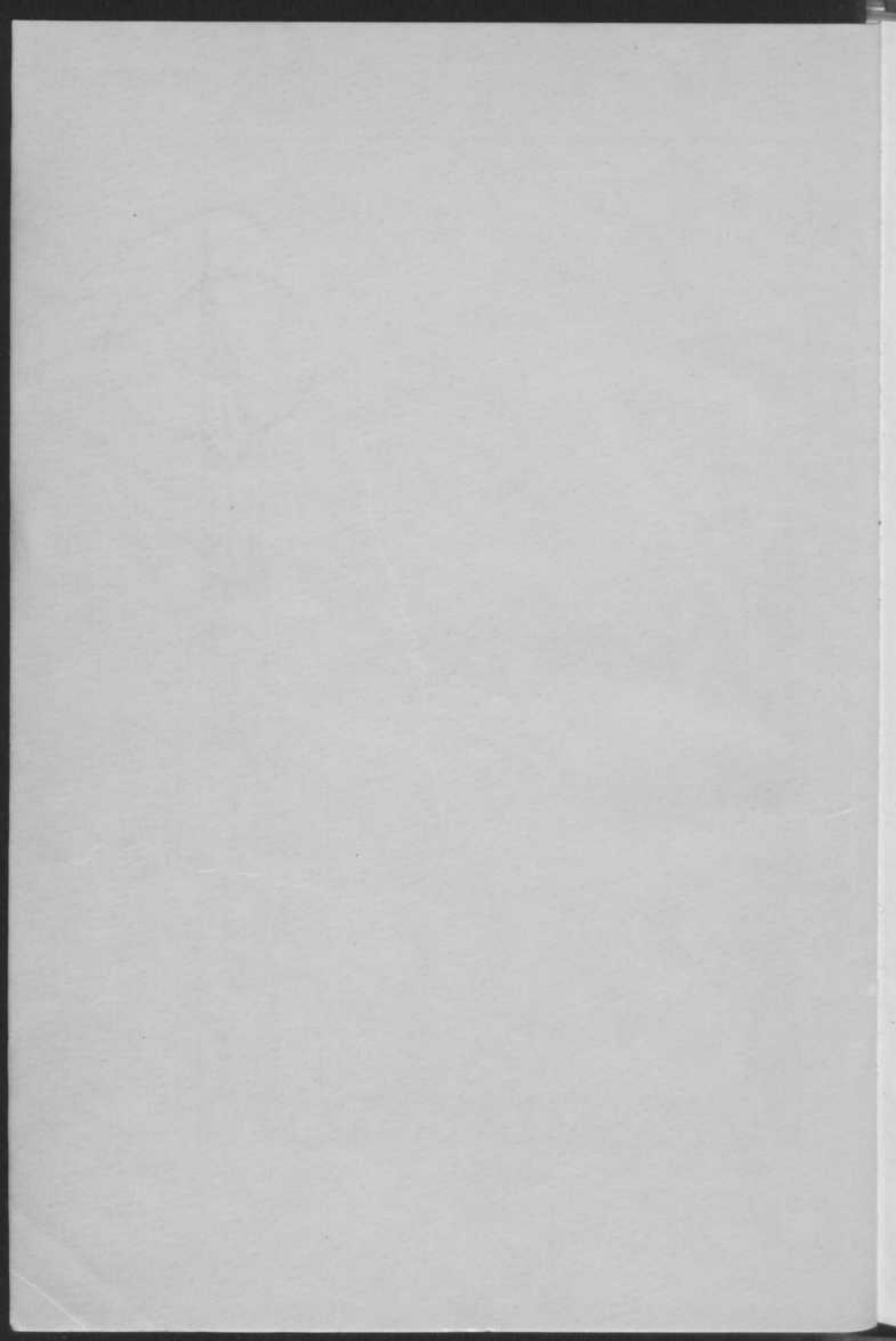

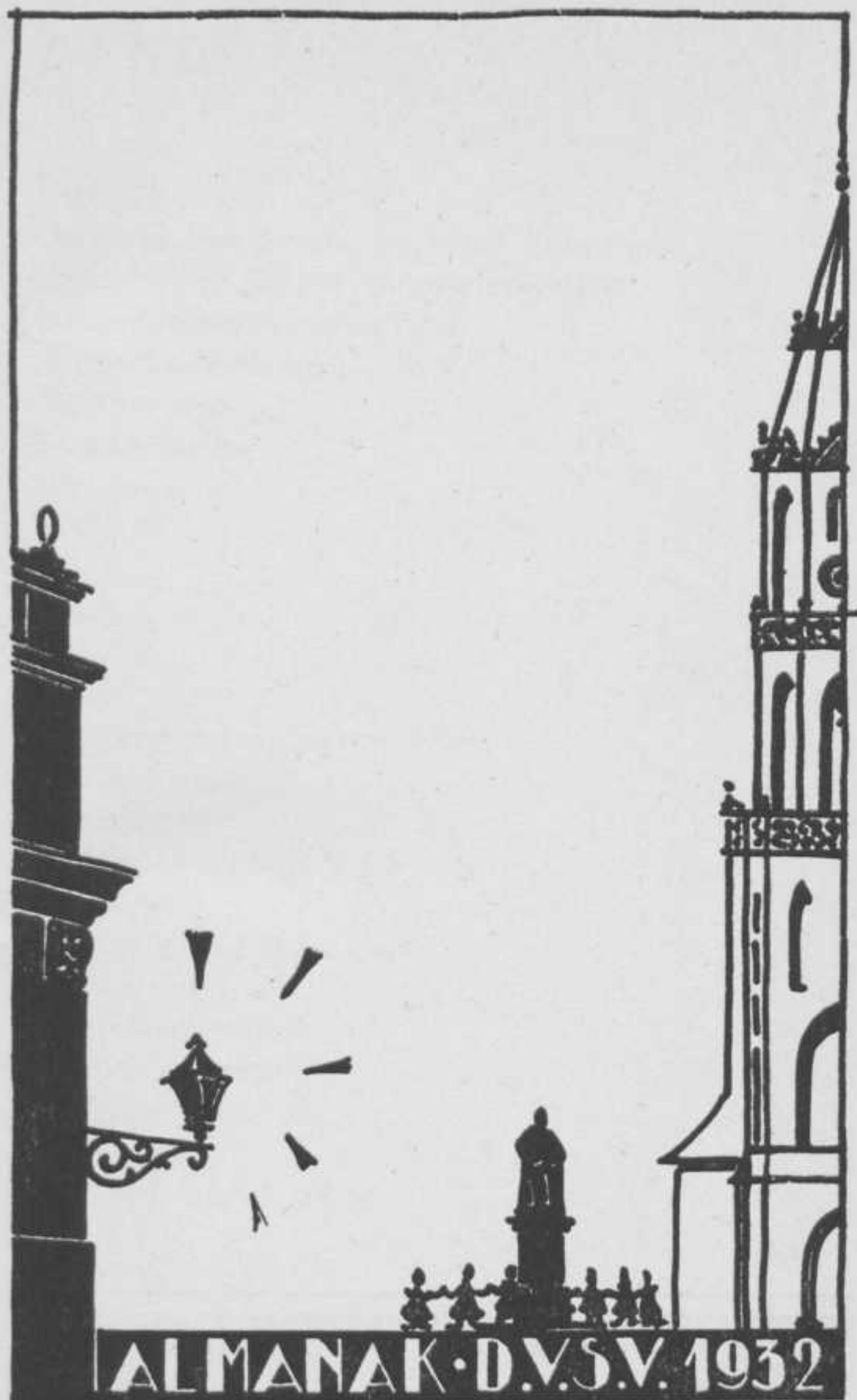
V.V.
K. 819
Pl. C

018 C

V.V.

018 C

UITGEGEVEN DOOR DE N.V. TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR. - DELFT - IN DECEMBER 1931.

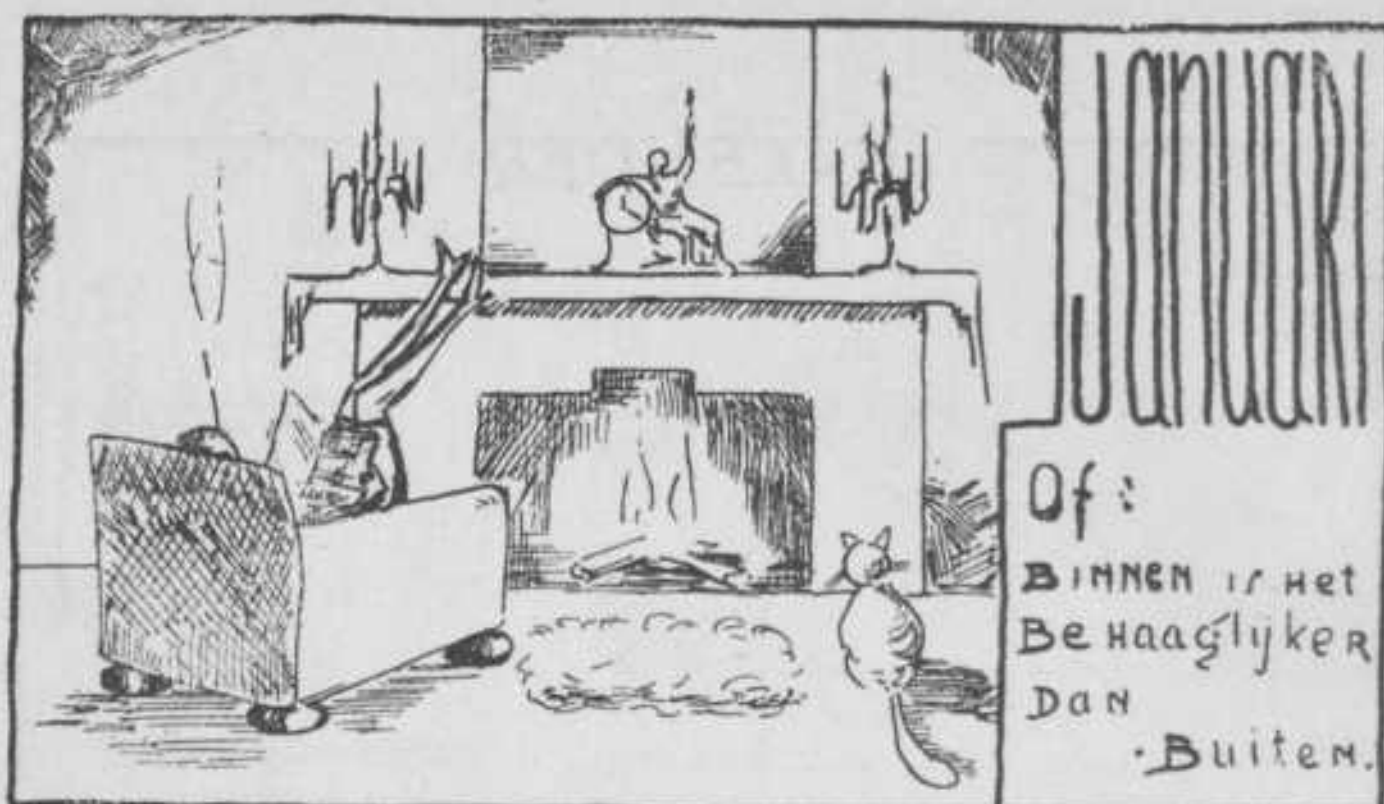
INHOUD.

	Blz.
Kalender	6
Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.	
Besturen D.V.S.V. en Sub-vereenigingen	21
Besturen Zuster Vereenigingen	23
Vijfde Lustrum der D.V.S.V.	
Lustrum-race	27
Lustrumverslag	45
Jaarverslagen.	
D.V.S.V.	59
L.U.S.	64
Sjoew	66
Lucullus	68
A.H.T.	69
Toespraak tot de nieuwe leden	70
Novitiaatsverslag	73
Jaarlied 1931	75
Verslag Lustrum R.V.S.V.	76
Mengelwerk.	
Nog vóór m'n Ingenieurs	78
Herinnering	81
Lustrumfragmenten	84
Ik zit in een trein	87
De Wind	90
Studentje	92
Schrijver, schrijf dat op!	94
Ah!	100
Varia	105

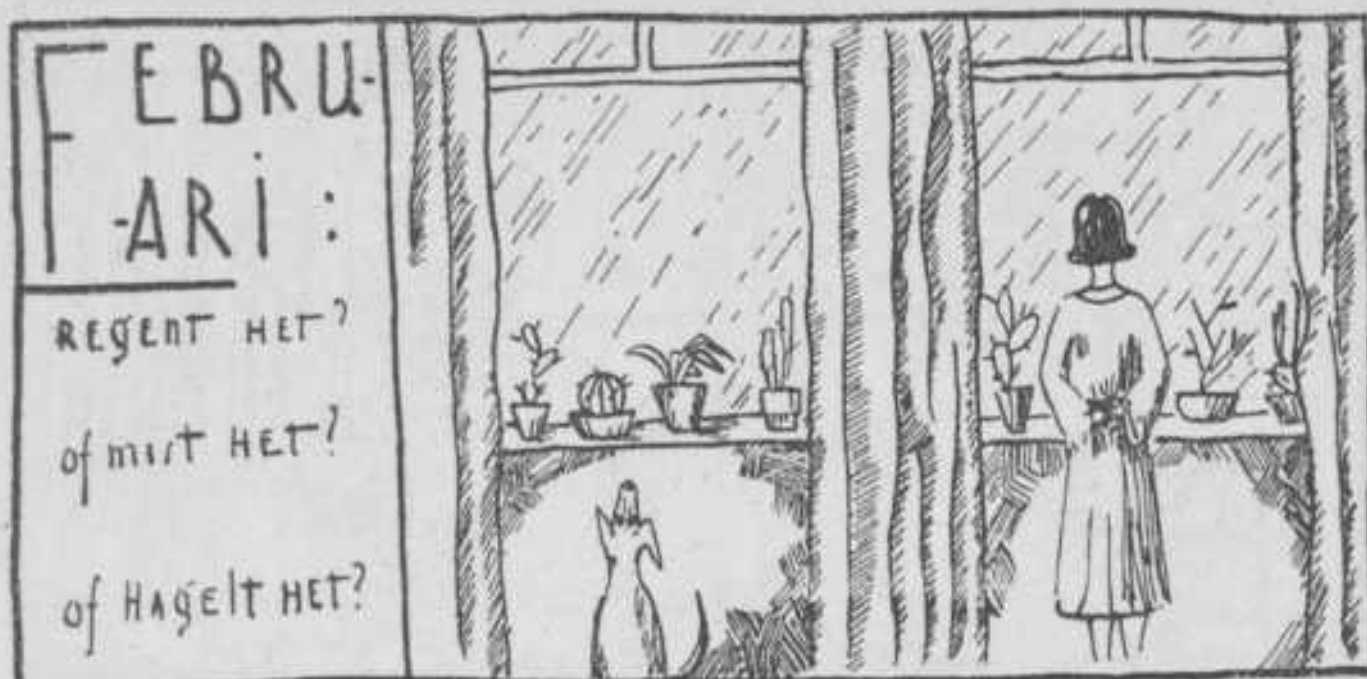
INHOUD (VERVOLG)

	Blz.
Examen-uitslagen	111
Promotiën	114
Adressen.	
Eere-leden	117
Gewone leden	117
Buitengewone leden	123
Donatrices en donateurs	124
Oud-leden, afgestudeerd na 1926	126

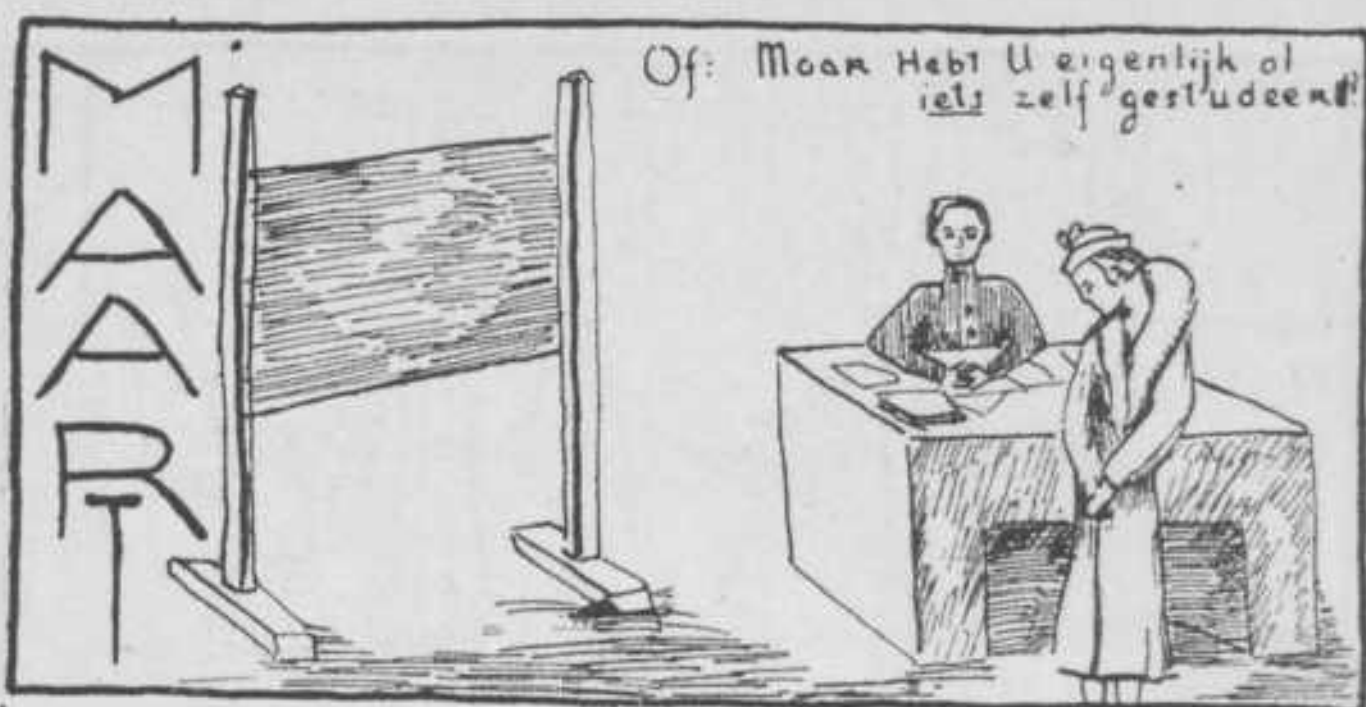
KALENDER

1 Vrijdag 2 Zaterdag	
3 ZONDAG 4 Maandag ● 5 Dinsdag 6 Woensdag 7 Donderdag 8 Vrijdag 9 Zaterdag	
10 ZONDAG 11 Maandag 12 Dinsdag ☾ 13 Woensdag 14 Donderdag 15 Vrijdag 16 Zaterdag	Oprichting L. U. S. 1911.
17 ZONDAG 18 Maandag 19 Dinsdag 20 Woensdag ☺ 21 Donderdag 22 Vrijdag 23 Zaterdag	Prof. Z.: Zoo voor het bord ben je nooit jezelf.
24 ZONDAG 25 Maandag 26 Dinsdag 27 Woensdag ☾ 28 Donderdag 29 Vrijdag 30 Zaterdag 31 ZONDAG	Oprichting S. J. O. E. W. 1921. Oprichting V. V. S. L. 1900. Prof. Z.: Een inductievrije weerstand stel ik voor door zoo'n hakkellijn, een vierkante lijn met vierkante hoeken.

1 Maandag 2 Dinsdag 3 Woensdag 4 Donderdag ⑤ 5 Vrijdag 6 Zaterdag	Over zeker college: — Donderdags zit hij altijd in de trein. — Dan gaat hij zeker naar de markt.
7 ZONDAG 8 Maandag 9 Dinsdag 10 Woensdag 11 Donderdag 12 Vrijdag ☾ 13 Zaterdag	Ik begrijp 't niet, ze praten aldoor over zonde, en ze zijn heelemaal niet zondig. F. M. Je moet toch praten over de zonde van anderen. Oprichting R. V. S. V. 1916.
14 ZONDAG 15 Maandag 16 Dinsdag 17 Woensdag 18 Donderdag 19 Vrijdag 20 Zaterdag	De kruidenier tegen B. v. d. K.: Jonge- dame, U moet eens tegen Uw moeder zeggen, dat de bruine boonen 'n kwartje de drie pond kosten.
😊 21 ZONDAG 22 Maandag 23 Dinsdag 24 Woensdag 25 Donderdag 26 Vrijdag ☾ 27 Zaterdag	
28 ZONDAG 29 Maandag	

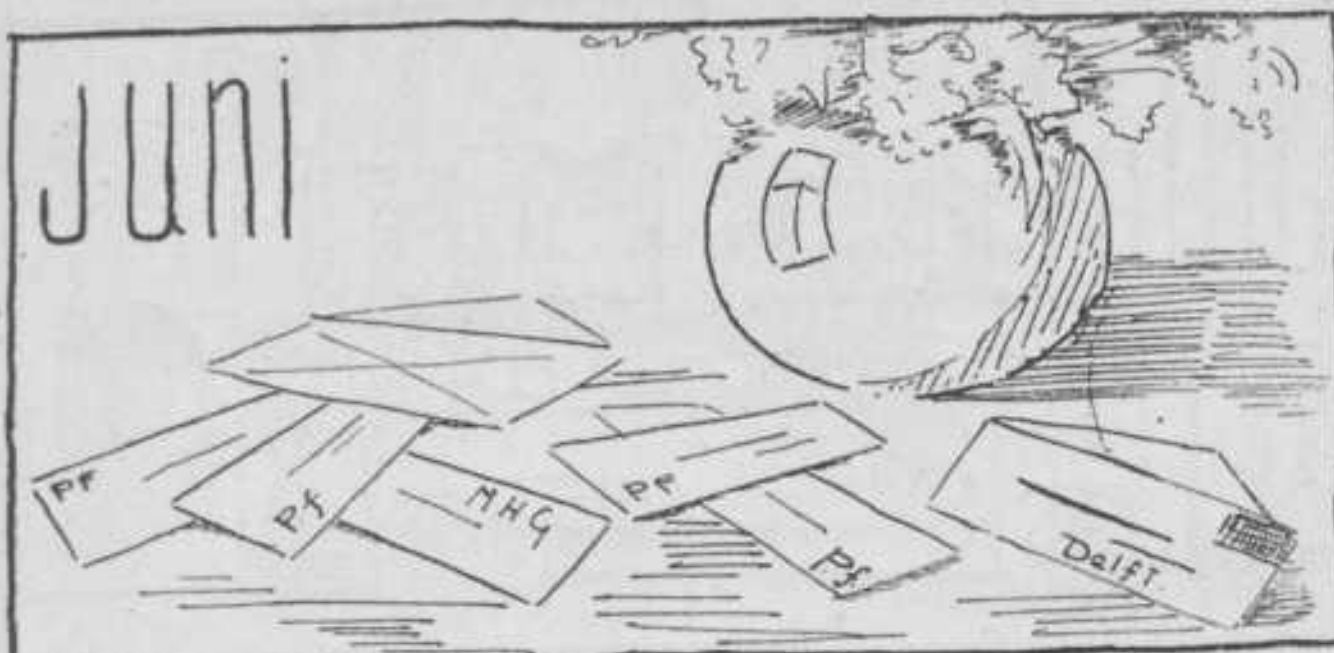
1 Dinsdag 2 Woensdag 3 Donderdag 4 Vrijdag 5 Zaterdag	
● 6 ZONDAG 7 Maandag 8 Dinsdag 9 Woensdag 10 Donderdag 11 Vrijdag 12 Zaterdag	Oprichting A. V. S. V. 1899. Oprichting W. V. S. V. 1916.
) 13 ZONDAG 14 Maandag 15 Dinsdag 16 Woensdag 17 Donderdag 18 Vrijdag 19 Zaterdag	Hoe zal de fakkeloptocht lopen? Bestuurs- lid belt politie op, „Waarom wilt U dat weten?“ „Als ze langs ons komen moet de voordeur op slot“. En dan zijn ze Uw huis voorbij en hebt U niets meer te vreezen.
☺ 20 ZONDAG 21 Maandag 22 Dinsdag 23 Woensdag 24 Donderdag 25 Vrijdag 26 Zaterdag	Oprichting Lucullus 1918.
☾ 27 ZONDAG 28 Maandag 29 Dinsdag 30 Woensdag 31 Donderdag	

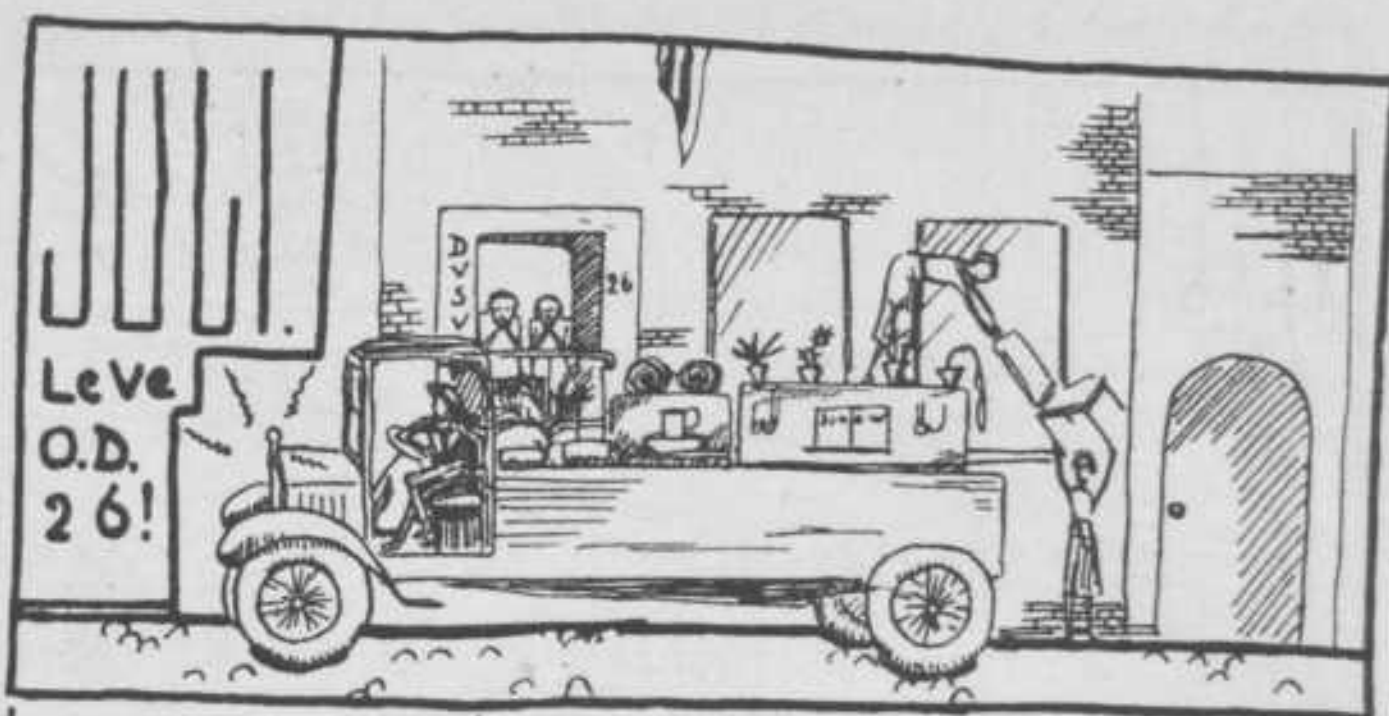
1 Vrijdag 2 Zaterdag	
3 ZONDAG 4 Maandag ● 5 Dinsdag 6 Woensdag 7 Donderdag 8 Vrijdag 9 Zaterdag	
10 ZONDAG 11 Maandag 12 Dinsdag ☾ 13 Woensdag 14 Donderdag 15 Vrijdag 16 Zaterdag	
17 ZONDAG 18 Maandag ☼ 19 Dinsdag 20 Woensdag 21 Donderdag 22 Vrijdag 23 Zaterdag	
24 ZONDAG 25 Maandag ☾ 26 Dinsdag 27 Woensdag 28 Donderdag 29 Vrijdag 30 Zaterdag	

1 ZONDAG 2 Maandag 3 Dinsdag ● 4 Woensdag 5 Donderdag 6 Vrijdag 7 Zaterdag	
8 ZONDAG 9 Maandag 10 Dinsdag 11 Woensdag ☾ 12 Donderdag 13 Vrijdag 14 Zaterdag	
15 ZONDAG 16 Maandag 17 Dinsdag 18 Woensdag ☺ 19 Donderdag 20 Vrijdag 21 Zaterdag	
22 ZONDAG 23 Maandag 24 Dinsdag 25 Woensdag ☾ 26 Donderdag 27 Vrijdag 28 Zaterdag	
29 ZONDAG 30 Maandag 31 Dinsdag	

1 Woensdag 2 Donderdag ● 3 Vrijdag 4 Zaterdag	
5 ZONDAG 6 Maandag 7 Dinsdag 8 Woensdag 9 Donderdag ☾ 10 Vrijdag 11 Zaterdag	
12 ZONDAG 13 Maandag 14 Dinsdag 15 Woensdag 16 Donderdag ☼ 17 Vrijdag 18 Zaterdag	
19 ZONDAG 20 Maandag 21 Dinsdag 22 Woensdag 23 Donderdag ☾ 24 Vrijdag 25 Zaterdag	
26 ZONDAG 27 Maandag 28 Dinsdag 29 Woensdag 30 Donderdag	

1 Vrijdag	
2 Zaterdag	
3 ZONDAG	
4 Maandag	
5 Dinsdag	
6 Woensdag	
7 Donderdag	
8 Vrijdag	
9 Zaterdag	
10 ZONDAG	
11 Maandag	
12 Dinsdag	
13 Woensdag	
14 Donderdag	
15 Vrijdag	
16 Zaterdag	
17 ZONDAG	
18 Maandag	
19 Dinsdag	
20 Woensdag	
21 Donderdag	
22 Vrijdag	
23 Zaterdag	
24 ZONDAG	
25 Maandag	
26 Dinsdag	
27 Woensdag	
28 Donderdag	
29 Vrijdag	
30 Zaterdag	
31 ZONDAG	

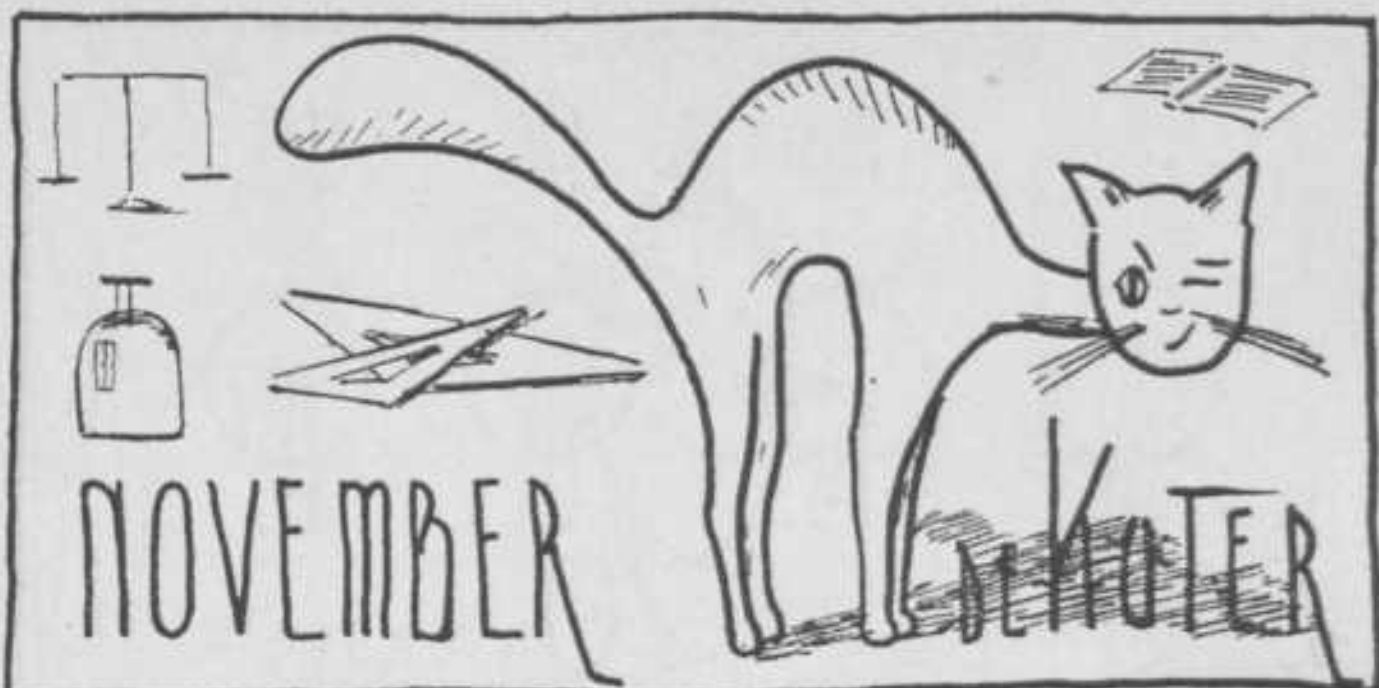
● 1 Maandag 2 Dinsdag 3 Woensdag 4 Donderdag 5 Vrijdag 6 Zaterdag	
☾ 7 ZONDAG 8 Maandag 9 Dinsdag 10 Woensdag 11 Donderdag 12 Vrijdag 13 Zaterdag	
☺ 14 ZONDAG 15 Maandag 16 Dinsdag 17 Woensdag 18 Donderdag 19 Vrijdag 20 Zaterdag	
☾ 21 ZONDAG 22 Maandag 23 Dinsdag 24 Woensdag 25 Donderdag 26 Vrijdag 27 Zaterdag	
● 28 ZONDAG 29 Maandag 30 Dinsdag 31 Woensdag	

1 Donderdag 2 Vrijdag 3 Zaterdag	
4 ZONDAG 5 Maandag 6 Dinsdag 7 Woensdag 8 Donderdag 9 Vrijdag 10 Zaterdag	
11 ZONDAG 12 Maandag 13 Dinsdag 14 Woensdag 15 Donderdag 16 Vrijdag 17 Zaterdag	T. v. D. tegen de novieten: Wat zijn jullie toch brekerig aangelegd; de broek van die meneer is ook al kapot.
18 ZONDAG 19 Maandag 20 Dinsdag 21 Woensdag 22 Donderdag 23 Vrijdag 24 Zaterdag	
25 ZONDAG 26 Maandag 27 Dinsdag 28 Woensdag 29 Donderdag 30 Vrijdag	

1 Zaterdag	
2 ZONDAG 3 Maandag 4 Dinsdag 5 Woensdag 6 Donderdag 7 Vrijdag 8 Zaterdag	L. P.: Je bent toch een man om je zelf de hoofdzaak te vinden, verdikkeme.
9 ZONDAG 10 Maandag 11 Dinsdag 12 Woensdag 13 Donderdag 14 Vrijdag 15 Zaterdag	
16 ZONDAG 17 Maandag 18 Dinsdag 19 Woensdag 20 Donderdag 21 Vrijdag 22 Zaterdag	
23 ZONDAG 24 Maandag 25 Dinsdag 26 Woensdag 27 Donderdag 28 Vrijdag 29 Zaterdag	Sanctus leden beweren dat het corps onze coulisen timmert! Clubjuffrouw over 't tooneelspel van de leden: Je moet toch niet vergeten, juffrouw dat 't maar donateurswerk is. Oprichting D. V. S. V. 1904.
30 ZONDAG 31 Maandag	P. v. L. tegen M. v. M. op de teekenzaal: Zeg, wat heb jij dat slordig, je moet eens bij mij komen kijken!

1 Dinsdag 2 Woensdag 3 Donderdag ☾ 4 Vrijdag 5 Zaterdag	Oprichting G. V. S. C. „Magna Pete” 1898. Juffr.: En straks komen die gekken ook weer met hun prentenboekje.
6 ZONDAG 7 Maandag 8 Dinsdag 9 Woensdag 10 Donderdag 11 Vrijdag ☺ 12 Zaterdag	H. Kr. tot ass. op Jaffa: O, mijnheer, mag ik alsublieft uw handteekening? Ik kan het haast niet langer uithouden.
13 ZONDAG 14 Maandag 15 Dinsdag 16 Woensdag 17 Donderdag 18 Vrijdag 19 Zaterdag	G.: Les amants de met amies sont mes amant.
☾ 20 ZONDAG 21 Maandag 22 Dinsdag 23 Woensdag 24 Donderdag 25 Vrijdag 26 Zaterdag	
● 27 ZONDAG 28 Maandag 29 Dinsdag 30 Woensdag	

1 Donderdag 2 Vrijdag 3 Zaterdag	Oprichting A. H. T. 1925.
4 ZONDAG 5 Maandag 6 Dinsdag 7 Woensdag 8 Donderdag 9 Vrijdag 10 Zaterdag	
11 ZONDAG 12 Maandag 13 Dinsdag 14 Woensdag 15 Donderdag 16 Vrijdag 17 Zaterdag	
18 ZONDAG 19 Maandag 20 Dinsdag 21 Woensdag 22 Donderdag 23 Vrijdag 24 Zaterdag	
25 ZONDAG 26 Maandag 27 Dinsdag 28 Woensdag 29 Donderdag 30 Vrijdag 31 Zaterdag	

DELFTSCHE
VROUWELIJKE STUDENTEN
VEREENIGING

Bestuur der D. V. S. V. 1930—1931.

BESTUUR DER D.V.S.V. 1930—1931.

I. HIEMSTRA,	Presidente.
A. C. BUYZE,	Secretaresse.
A. C. v. VREESWIJK,	Penningmeesteresse.

BESTUUR DER D.V.S.V. 1931—1932.

F. CANTER CREMERS,	Presidente.
A. G. M. POLIS,	Secretaresse.
C. M. VAN DIJK,	Penningmeesteresse.

LUSTRUM-COMMISSIE 1931.

C. J. VAN DER KLOES,	Presidente.
F. CANTER CREMERS,	Secretaresse.
A. DE KROES,	Penningmeesteresse.
A. G. M. POLIS,	Commissaresse.
J. H. DE KRUYFF,	Commissaresse.

ALMANAK-REDACTIE 1931.

L. N. S. HOMANS,	Presidente.
N. E. HARTMANS,	Secretaresse.
F. H. DENEKAMP,	Penningmeesteresse.
A. STRUYK,	
J. H. EVERTS,	

BESTUUR L.U.S.

J. C. A. G. M. C.	
VREEDENBURGH,	Presidente.
J. C. DE QUANT,	Secretaresse.
G. BOEZAARDT,	Penningmeesteresse.

BESTUUR S.J.O.E.W.

G. BOEZAARDT,	Presidente.
A. T. H. VAN DER MEULEN,	Secr.-Penningmeesteresse.

BESTUUR LUCULLUS.

N. E. HARTMANS,	Presidente.
W. M. HYLKEMA,	Secretaresse.
J. H. MÜLLER,	Penningmeesteresse.

BESTUUR A.H.T.

S. M. MILBORN,	Presidente.
N. E. M. HAGETHORN,	Secr.-Penningmeesteresse.

NOVITIAATS-COMMISSIE 1931.

S. M. MILBORN,	Presidente.
G. BOEZAARDT,	Secretaresse.
C. M. VAN DIJK,	Penningmeesteresse.

BIBLIOTHEEK-COMMISSIE.

H. KINGMA,	Presidente.
J. C. VAN DER VLOODT.	

HUISHOUD-COMMISSIE.

A. C. VAN VREESWIJK,	Presidente.
J. H. DE KRUYFF.	
C. L. HARBERTS.	
C. H. DE MINJER.	

BESTUREN DER ZUSTERVEREENIGINGEN.

BOND VAN VROUW. STUDENTEN VEREENIGINGEN.

A. H. FEHMERS,	Praeses.
P. W. v. D. MANDELE,	Ab-actis.
A. E. H. ROGAAR,	Quaestrix.

GRONINGEN G. V. S. C. „MAGNA PETE“.

W. H. DE HAAS,	Praeses.
W. REINDERS,	Ab-actis.
S. E. DE BEER,	Quaestrix.
C. J. DE CARPENTIER,	Assessor I.
G. WILDERVANK,	Assessor II.

Clubgebouw: *Kreupelstraatje 2.*

UTRECHT U. V. S. V.

A. H. FEHMERS,	Praeses.
J. G. HUNIK,	Ab-actis.
W. H. SESSELER,	Quaestrix.
C. WIERSUM,	Vice-Praeses.
A. W. KLOPPER,	Vice-Ab-actis.

Clubgebouw: *Drift 19.*

LEIDEN V. V. S. L.

Jkvr. H. J. M. VAN PANTHALEON VAN ECK,	Praeses.
P. W. v. D. MANDELE,	Ab-actis.
J. DE BOER,	Quaestrix.
E. HOETHE,	Assessor I.
H. M. A. LAND,	Assessor II.

Clubgebouw: *Rapenburg 65.*

AMSTERDAM A. V. S. V.

H. LEDEBOER,	Praeses.
I. v. D. HOEVE,	Ab-actis I.
H. MENKO,	Quaestrix.
R. M. G. HARMSSEN,	Vice-Praeses.
A. E. H. ROGAAR,	Ab-actis II.

Clubgebouw: *Heerengracht 545.*

ROTTERDAM R. V. S. V.

J. J. v. D. HAVE,	Presidente.
J. L. H. TH. EBBINGE,	Secretaresse.
A. VAN OVEN,	Penningmeesteresse.

Clubgebouw: *Heemraadssingel 329b.*

WAGENINGEN W. V. S. V.

G. J. M. VAN BREDERHOFF	
DE VICK VAN OOSTHUYZEN,	Presidente.
N. C. A. LODDER,	Secr.-Penningmeesteresse.

Clubkamer in het Hoofdgebouw: *Heerestraat.*

5' LUSTRUM

DER
D
V
S
V

*Edelgrootachtbare Heeren Curatoren,
Hooggeleerde Heeren Professoren,
Vertegenwoordigers van Zusterverenigingen en be-
vriende verenigingen,
Reunisten en leden der Delftsche Vrouwelijke Stu-
denten-vereeniging,
en voorts Gij allen, die door Uw tegenwoordigheid
blijk geeft van Uw belangstelling in onze Veree-
niging.*

Dames en Heeren.

Nu de dag is aangebroken, waarop de Delftsche Vrouwe-
lijke Studenten-Vereeniging het feit herdenkt, dat zij 27
jaren geleden werd opgericht en zich dit voorstelt met een
lustrum te vieren, lijkt het mij goed om een blik te slaan op
de ontwikkeling en groei van onze vereeniging, alvorens we
ons in de genoegens van deze drie dagen gaan begeven.

Het was in 1900, dat de eerste 2 meisjes, de dames BES
en VAN WEST, bij de, toen nog, Polytechnische School wer-
den ingeschreven als technologen.

Op 14 November 1900 werd door de, inmiddels tot drie
samen gegroeide vrouwelijke studenten, een vergadering be-
legd, waar de noodzakelijkheid besproken werd tot de op-
richting van een vereeniging van meisjesstudenten met het
oog op de mogelijke vermeerdering van het aantal der
vrouwelijke studenten. De naam der vereeniging luidde:
„Delftsche Dames Studenten Vereeniging”, welke Septem-

ber 1901 veranderd werd in „Delftsche Vereeniging van Vrouwelijke Studenten”.

Tot presidente, secretaresse en penningmeesteresse, werden achtereenvolgens gekozen de oprichtsters: Mej. E. VAN WEST, Mej. M. E. BES en Mej. S. VAN HOYTEMA, welke tevens de eenige leden waren. Het doel dezer vereeniging was: het bevorderen van de onderlinge band tusschen de vrouwelijke ingeschrevenen der Polytechnische School. De jaarlijksche bijdrage bedroeg f 1,— per vereenigingsjaar; de kleuren der vereeniging waren lila met zilver.

Het zij mij vergund, een woord van hulde te brengen aan de pioniersters der vrouwenstudie in Delft, die tevens een poging gedaan hebben, den grondslag te leggen voor de thans bestaande Vrouwelijke Studenten Vereeniging. Maar bij een poging is het gebleven, ondanks het verblijdende feit, dat zich op 20 November 1901 een nieuw lid, Mej. A. SCHELTEMA, aanmeldde, en hartelijk welkom werd geheeten. Op 8 Augustus 1903 volgen in het notulenboek deze paar treurige zinnen: „Dit was de laatste snik van de Delftsche Vereeniging van Vrouwelijke Studenten. Aan de besluiten van de laatste vergadering werd nooit uitvoering gegeven en de penningmeesteresse inde geen contributie. Aldus stierf helaas de Delftsche Vereeniging van Vrouwelijke Studenten door totaal gemis aan belangstelling van de verdere leden.”

Niet had men kunnen vermoeden, dat reeds in September 1904 zooveel meisjesstudenten aan zouden komen, dat een tweede poging gewaagd en met succes bekroond werd. Zoo is op 13 September 1904 de Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging tot stand gekomen; terwijl op 29 October de constitueerende vergadering plaats vond, waarop het reglement werd goedgekeurd. De vereeniging telde toen 12 leden en 1 buitengewoon lid; de contributie bedroeg slechts f 5,—. Aan Prof. KRAUS, directeur der Polytechnische School, aan den Senaat van het Delftsch Studenten Corps

LUSTRUM-REDE

en het bestuur van den Delftschen Studenten Bond werden aankondigingen gestuurd van de oprichting der vereeniging en werd tevens het verzoek gedaan het bestuur te willen ontvangen.

De vergaderingen der vereeniging werden bij de leden aan huis gehouden; doch reeds na een jaar betrok men een eigen clublokaal in het gebouw der Sociëteit „De Standvastigheid” op het Oude Delft 123.

De meisjesstudentenclub in haar aanvangsstadium nam in de eerste plaats de ontwikkeling harer leden ter harte en trachtte deze te bevorderen door het houden van lezingen en improvisaties.

Reeds toen werd behoefte gevoeld aan een, naast de studie staande, gezelligheidsvereeniging, waarbij de wetenschap eenigszins op de achtergrond kwam. Dit uitte zich in een toenemend enthousiasme voor de theemiddagen, terwijl de belangstelling voor de lezingen afnam.

Toch was er, ondanks enkele tijdelijke inzinkingen, zeer spoedige vooruitgang te bespeuren, waardoor bewezen werd dat de vereeniging alle recht van bestaan had. Het ledenaantal steeg geleidelijk en op 6 November 1906 werd het eerelidmaatschap aangeboden aan mej. A. SCHELTEMA, mej. F. G. VAN NECK en mej. MAC GILLAVRY als oprichters onzer vereeniging.

De officiële band met de andere vrouwelijke studentenvereenigingen, die reeds in het 1ste bestaansjaar der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging gelegd werd doordat het bestuur als gast der Groningsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging „Magna Pete” en later der Ver. v. Vrouw. Stud. te Leiden, hun lustra meevierde, werd versterkt, doordat tijdens het lustrum te Groningen een gecombineerde besturenvergadering plaats vond, waarop de onderlinge verhouding der vijf vereenigingen geregeld werd.

Besproken werd elk jaar zoo'n bijeenkomst met een lus-

LUSTRUM-REDE

trum te doen samenvallen. Om dit plan te kunnen volvoeren, werd de D. V. S. V. verzocht haar lustrum 2 jaar later te stellen. In verband met het gering aantal leden en de daarmee overeenstemmende financiële toestand werd dit voorstel aangenomen. Mocht het U dus in het begin van mijn rede opgevallen zijn, dat wij ons 5de lustrum bij het 27-jarig bestaan der vereeniging vieren, thans kan ik U meedeelen dat op de gecombineerde besturenvergadering te Leiden in 1930 goedgekeurd werd het voorstel om 2 maal na 4 jaar een lustrum te vieren, zoodat werkelijk het 7de lustrum der D. V. S. V. samenvalt met haar 35-jarig bestaan. Doordat zich het aantal zuster Vereenigingen van 5 uitgebreid had tot 7, door oprichting van een Vrouwelijke Studenten Vereeniging te Rotterdam en Wageningen, was de reden, om ons lustrum 2 jaar later te vieren, vervallen.

In dit verband wilde ik U ook noemen de oprichting van den Bond van Vrouwelijke Studenten Vereenigingen in 1926, met als doel de behartiging van gemeenschappelijke belangen en vertegenwoordiging van vrouwelijke studenten Vereenigingen in Nederland bij nationale en internationale kwesties.

De B. V. S. V. is samen met de Algemeene Senaten Vergadering, de A. S. V., aangesloten bij de Confédération Internationale des Etudiants (C. I. E.).

Maar laten wij nog even teruggaan tot de vereeniging in de eerste jaren van haar bestaan.

Ik schetste U reeds de verhouding tot de zuster Vereenigingen, welke tot groote tevredenheid stemde, dit was echter niet het geval met de studentenorganisaties in Delft zelf. De verhouding tot de Christ. Stud. Vereeniging was beleefd, tot den Bond zeer beleefd en tot het Delftsch Studenten Corps een wederzijdsch negeeren.

Verschillende gebeurtenissen in de volgende jaren getuigden van een bloeiend clubleven:

LUSTRUM-REDE

1e. 18 Januari 1907 werd de 1e geschreven almanak aan het bestuur overhandigd, terwijl reeds in 1910 gedrukte almanakken uitgegeven konden worden.

2e. 2 Subvereenigingen werden opgericht n.l. een fotografie- en een gymnastiekvereeniging.

3e. In December 1908 werd voor het eerst het Sint Nicolaasfeest voor arme kinderen gevierd. Tevens werd besloten tot het inrichten van een bibliotheek.

Door het steeds toenemend enthousiasme der leden was de D. V. S. V. in October 1911 in staat haar 1e lustrum op een haar waardige wijze te vieren. In verband hiermede werd zij verrijkt met 'n tooneelvereeniging „Lacht U Sieck”, die door de jaren heen haar naam getrouw is gebleven.

Uit de 3 lustrumdagen dateert ook de veranderde verhouding tot het Delftsch Studenten Corps, het negeeren ging over in een wederzijdsche waardeering, welke echter in den loop der jaren wel eens niet tot uiting kwam, doch zeker aanwezig verondersteld werd.

Een kwestie, die de aandacht in dien tijd zeer in beslag nam, was de instelling van een novitiaat. Na ettelijke proefnemingen, zooals: verplichte visites en een tooneelstuk door de novieten opgevoerd, werd in September 1912 bij de aankomst van 15 candidaat-leden een tijd van verplichte kennismaking ingesteld, op voet van gelijkheid, waarin de aanstaande 1ste-jaars van hun prestaties op alle mogelijk gebied blijk moesten geven. Dadelijk werd al gevoeld van hoeveel belang een groentijd voor het vereenigingsleven was; niet alleen werd hierdoor een band gelegd tusschen de jaargenooten onderling, doch ook de ouderen leerden de nieuw aangekomenen veel beter kennen.

Langzamerhand begon de Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging zich een beetje te voelen, waarvan haar min of meer officieel optreden in de Delftsche Studentenwereld getuigde.

In 1913 werd de almanak voor het eerst officieel uitgegeven en werd een exemplaar aangeboden aan den Rector Magnificus, den secretaris der Technische Hoogeschool, aan het Delftsch Studenten Corps, de Delftsche Studenten Bond en de Bibliotheek der Technische Hoogeschool, en zooals al vroeger plaats vond, aan de zusterverenigingen.

In 1917 werd rechtspersoonlijkheid verkregen, terwijl de officiële erkenning door den Senaat der T. H. reeds enkele jaren daarvoor was geschied, met het gevolg, dat op alle aulaplechtigheden de D. V. S. V. door haar bestuur vertegenwoordigd werd. Ook krijgt de D. V. S. V. het voorrecht bij enkele gelegenheden als gastvrouw op te mogen treden, wanneer de echtgenooten van de professoren en donatrices haar de eer aandoen een theemiddag bij haar door te brengen. Dit meer naar buiten optreden maakte dat het contact met de andere studentenverenigingen hier ter stede steeds grooter werd.

Het Delftsch Studenten Corps, de Delftsche Studenten Bond en de Roomsch-Katholieke Studenten Vereeniging „Sanctus Virgilius” lieten en laten ons in alles, wat zij de buitenwereld aanbieden, medeleven, waarvoor onze vereeniging zeer erkentelijk is. Ieder jaar wordt ons de almanak van het D. S. C. overhandigd en tevens worden wij in de gelegenheid gesteld op de hoogte te blijven van alles wat de studentenwereld betreft door de wekelijksche toezending van „De Spiegel”.

Keeren wij tot de historie der D. V. S. V. terug, dan zien we, dat het bestuur eerst uit drie, in 1917 uit 5 leden bestaande, gedeelten van zijn taak begint over te dragen. We zagen reeds de oprichting van L. U. S. en de instelling van de novitiaatscommissie.

Naast deze twee sub-vereenigingen werden in het leven geroepen: een muziekclub, genaamd S. J. O. E. W. (Speel jij ook eens wat), een huishoudcommissie, een bibliotheek-

LUSTRUM-REDE

commissie, welke zorg draagt voor de niet talrijke, doch zeer „waardevolle” boekenschat; een gymnastiekvereeniging „μ”, welke de zware taak op zich nam de vereischte lenigheid, die technische proefnemingen vergen, bij de vrouwelijke studenten aan te kweeken. Hopelijk is het te wijten aan de zeer groote sportiviteit van de moderne jeugd, dat deze vereeniging thans geen recht van bestaan meer heeft en daarom in 1929 ten doode opgeschreven stond.

Ook wilde ik U gaarne noemen onze almanak-redactie, die elk jaar op geniale wijze een almanak samenstelt, ondanks de vele zorgen en angsten over te weinig copie. Zooals het misschien ook in andere vereenigingen gaat, kan men de litteraire neigingen der leden slechts vermoeden en zijn deze maar zelden tot uiting te brengen.

Lucullus, in den oorlogstijd opgericht, toen sterk behoefte werd gevoeld aan een hartversterking, heeft zich in den loop der jaren steeds in de belangstelling der leden mogen verheugen. Hiermede in verband wil ik U ook noemen de St. Nicolaas-commissie, wier taak zeer uitgebreid werd in 1920, toen het St. Nicolaasfeest voor het eerst in samenwerking met het Delftsch Studenten Corps gevierd werd in Societeit „Phoenix”. De hierdoor verkregen zeer groote finantiëele steun maakt, dat meer dan 600 der allerarmste kinderen van Delft op een vroolijken avond onthaald kunnen worden.

Van veel later tijd dateert de bridgeclub A. H. T. („Alle Harten Troef”), de jongste onzer sub-vereenigingen, in 1925 opgericht, welke door de ware bridgewoede der laatste jaren met geen moeilijkheden in haar eerste bestaansjaren te kampen had.

Thans wil ik U voeren langs de verschillende gebouwen, waar gedurende de jaren van haar bestaan de D. V. S. V. een onderdak vond.

Reeds in 1912 was men tot verhuizen gedwongen en

vonden de meisjesstudenten een nieuw clubhuis in de Voorstraat 28. In Juni 1918 werd plotseling de huur opgezegd. Hierdoor was men genoodzaakt in zeer korten tijd een geschikte lokaliteit te zoeken, waarin Mej. NELEMANS slaagde. 3 October woei feestelijk de wit-met-zwarte vlag van het gebouw Oude Delft 132, waar het bestuur receptie hield, ter eere van de inwijding van het nieuwe clubhuis. Aan de in 1922 optredende, lang niet rooskleurige finantiëele toestand was het te wijten, dat het bestuur zich genoodzaakt zag verhuizingsplannen ter sprake te brengen. Na lang en rijp overleg werd perceel Oude Delft 223 tot clubhuis gekozen, waar tot voor kort het centrum der D. V. S. V. was gelegen. Dit in den waren zin van het woord „rekbare huis” kon zich steeds regelen naar de finantiëele draagkracht der D. V. S. V., door meer of minder kamers te verhuren en inwendige verhuizingen.

Reeds in September 1930, toen zich 19 novieten aanmeldten, bleek aan haar rekbaarheid een einde te zijn gekomen. Het volgend jaar deed zich de unieke gelegenheid voor, het gebouw op het Oude Delft 26 te kunnen huren, waardoor het bestuur met verhuisplannen voor den dag meende te moeten komen. Na een geestdriftige vergadering op 22 Juni 1931 werden de voorstellen goedgekeurd en reeds in September kon het nieuwe clubgebouw, ditmaal zonder officiëele opening, in verband met de naderende lustrumfeesten, in gebruik genomen worden. Ruime eet- en theekamers, een bibliotheek, die tevens als tooneel dienst kan doen, een aantal verhuurbare kamers en niet te vergeten de tuin, die wel wat klein en wat stiefmoederlijk van zon bedeed is, maken dit tot een vorstelijk verblijf.

Om het bestuur de daarmee in overeenstemming groter geworden huishoudelijke zorgen uit handen te nemen, werd op de Septembervergadering besloten tot uitbreiding van de huishoudcommissie. Zij neemt de zorg op zich van de

LUSTRUM-REDE

koffietafel, de theemiddagen en het onderhoud van het huis en treedt in November van dit jaar in werking.

Moge het nieuwe clubhuis aan alle eischen blijken te voldoen en nog lange jaren de kern zijn, waaromheen het meisjesstudentenleven zich afspeelt.

In 1919 kwamen voor het eerst minder novieten aan en van dat jaar dagteekent de teruggang in ledental, dat in 1927 haar minimum bereikte met 26.

Ondanks de sombere voorspelling, die men in het jaarverslag van 1927 kan lezen en luidde: „Het lijkt mij hier de geschikte plaats om op te merken, dat ons inziens het ledenaantal der D. V. S. V. (dat toen 19 bedroeg), nooit veel meer zal bedragen dan nu het geval is, daar de studie aan de T. H. en haar toepassing in de praktijk steeds veel moeilijkheden voor een vrouw zullen meebrengen,” komen in den loop der volgende jaren toch weer meer novieten aan.

Thans telt de D. V. S. V. 5 eereleden, 71 gewone leden en 31 donateurs.

Het jaar 1920 bracht groote beroering in de Delftsche Studentenwereld, toen in beginsel besloten werd tot de oprichting van de Delftsche Federatie. 20 Maart had de eerste bijeenkomst tusschen den Senaat van het Delftsch Studenten Corps, de besturen van den Bond en de D. V. S. V. plaats, ook werd samenwerking gezocht met de nihilisten. Ondanks het feit, dat men tot overeenstemming kwam, wat betreft de samenstelling van het huishoudelijk reglement, scheen de tijd voor een samenwerken van alle studenten nog niet gekomen te zijn.

Bij het vaststellen van het Federatie-reglement bleken de moeilijkheden onoverkomelijk te zijn, daar geen der vereenigingen met de haar toegekende plaats tevreden gesteld kon worden.

Als één der belangrijkste evenementen van het laatste jaar, kan ik U tot mijn vreugde mededeelen, dat op initiatief

van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps alle studenten van Delft, voorzoover deze te bereiken waren, samengewerkt hebben tot de stichting van „Het Delftsche Studenten Sportveld”. Niettegenstaande het doel dezer vereeniging: „het aanleggen en exploiteeren van een sportgelegenheid voor alle ingeschrevenen aan de T. H.”, naar alle waarschijnlijkheid nog jaren op de totstandkoming dezer plannen zal moeten wachten, mogen wij toch veel heil van deze stichting verwachten.

Nu ik tot de geschiedenis van de laatste 10 jaar gekomen ben, wil ik U wat meer van ons vereenigingsleven vertellen. Was het meest essentieele van het clubleven in de eerste jaren van haar bestaan de lezingen, zoo neemt de gezelligheid in den loop der jaren een steeds grooter plaats in.

Intusschen gaven de lezingen met de meest verschillende onderwerpen een beeld van de wetenschappelijke belangstelling uit dien tijd. Hoewel wij den indruk krijgen, dat de leden er naar hunkerden van hun kennis aan anderen mee te deelen, nam met het groeien van het ledental, het enthousiasme voor de lezingen sterk af. Nu en dan werd in de notulen melding gemaakt van de maatregelen, die tegen deze bedenkelijke verschijnselen genomen werden, o.a. verdeling der leesbeurten bij loting onder de 4de en 5de jaars. Doch ook de belangstelling van de leden voor de wetenschappelijke prestaties van de medeleden verminderde. Terwijl men vroeger herhaaldelijk klachten in de notulen en jaarverslagen kon lezen over het peil van de gesprekken aan de thee, schijnt men in de laatste jaren zelfs *dit* stadium gepasseerd te zijn. Hoewel zoo nu en dan enkele der leden zich geroepen voelen voor het geestelijk heil van hun medeleden zorg te dragen, wordt in 't algemeen als vanzelfsprekend aangenomen, dat men 't intellekt niet dwingen kan.

Mocht ik hiermee echter den indruk wekken, dat de wetenschap en studie hun belang in het vereenigingsleven

verloren hebben, dan is dat geenszins mijn bedoeling geweest. De oprichting van vereenigingen op religieus gebied, de Ned. Christ. Stud. Vereen., de Vrijz. Christ. Stud. Bond, de Societas Studiosorum Reformatorum; en op studiegebied „Technologisch Gezelschap”, „Vrije Studie” e.a. hebben gedeeltelijk haar taak overgenomen.

Ik geloof zeer zeker niet, dat dit als een achteruitgang van het vereenigingsleven beschouwd moet worden; het is slechts een kleine accentverschuiving; was vroeger het parool „nog meer wetenschap”, thans tracht de club het tekort, dat de studie laat, aan te vullen en opent daarmee de gelegenheid tot ruimer ontwikkeling, tot rijker leven. Wij missen het enthousiasme van de pioniersters, wier geheele levenskracht gericht was op het ideaal, zoodat er van geen leegte of tekort sprake kon zijn.

Toch kan in een gezelligheidsvereeniging slechts dan een gezond clubleven bestaan, wanneer elk der leden er werkzaam deel aan neemt. Het wordt aan de leden persoonlijk overgelaten welk aandeel in het vereenigingsleven zij op zich wil nemen, doch gezamenlijk moet getracht worden de voorwaarden te scheppen voor een veelzijdige ontwikkeling. Het is niet alleen kennis en wetenschap, die de bekwaamheid van een ingenieur uitmaken, doch ook menschenkennis en een juist inzicht van de andere mogelijkheden en opvattingen, die het leven bieden. Daarom is het ook van belang, dat enkele leden het vorig jaar het initiatief genomen hebben, bijeenkomsten te organiseeren, teneinde meer geestelijk contact te krijgen.

Nu ik getracht heb U zoo goed mogelijk mee te deelen wat de D. V. S. V. als vereeniging haar leden biedt, wil ik U iets over de leden zelf vertellen.

De eerste twee vrouwelijke ingeschrevenen aan de Polytechnische School waren technologen en steeds is deze studierichting de meest aantrekkelijke voor de meisjes ge-

bleven. In 1903 meldde zich het eerste meisje aan als civiel studente, een jaar later gevolgd door een bouwkundige. De volgende studierichting die zich in de vrouwelijke belangstelling mocht verheugen, was de electrotechniek in 1909. In 1915 werd het studiegebied voor de meisjes nog uitgebreid met een werktuigkundige, wier volgeling zich pas in 1931 aan kwam melden.

Toen de Technische Hoogeschool in 1928 de gelegenheid bood het diploma te verkrijgen als natuurkundig ingenieur, bleek dit ook voor de meisjes nieuwe mogelijkheden te openen. Zeer veel opschudding onder onze mannelijke collega's, die gemeend hadden hier een onbestreden terrein te bezitten, wekte in 1930 een scheepsbouwkundige. Hiermede werd de laatste mogelijkheid om iets geheel nieuws te gaan studeeren voor een meisje in Delft weggenomen. Het totaal aantal uitgereikte ingenieursdiploma's aan meisjes in deze 30 jaren bedraagt 166. Het is mij echter onmogelijk een ruwe schatting te doen naar het aantal vrouwelijke ingenieurs, welke als zoodanig werkzaam zijn.

Zes vrouwelijke ingenieurs mochten den titel verwerven van Doktor in de Technische Wetenschap; de eerste Dr. Ir. was Mej. J. E. VAN AMSTEL, die in 1912 promoveerde, de laatste is Mej. N. VOOGD, die den doktorstitel 21 October j.l. verwierf.

De laatste tien jaren getuigen steeds van een bloeiend clubleven; zelfs toen de club nog maar 26 leden telde, kan men in de notulen van den ondernemingsgeest en het enthousiasme der leden lezen.

Nihilisten onder de meisjes behooren in Delft nog steeds tot de zeldzaamheden, gelukkig, want zij moeten zich veel vriendschap en kameraadschap ontzeggen, veel gezamenlijke feestvreugde.

Op de vergadering van 16 September 1927 werd het voorstel om het Bestuur van 5 tot 3 leden te verminderen,

Een zeer bijzondere gebeurtenis was het, toen in 1929 de presidente, Mej. KNOTTENBELT, een uitnoodiging ontving, voor een avonddisch ten Hove. Vanaf dien tijd genieten presidente en secretaresse de hooge eer aan H.M. de Koningin der Nederlanden en H.K.H. Prinses Juliana op de Nieuwjaarsreceptie te worden voorgesteld.

29 October 1929 werd, wegens het 25-jarig bestaan der Vereeniging de Diës feestelijk gevierd met een diner in Restaurant Royal in Den Haag.

Zoo heb ik U dan een overzicht gegeven van wat achter ons ligt. 27 jaren zijn voorbij gegaan sedert onze eerste leden trachtten van haar vereeniging iets goeds te maken, iets dat beteekenis had in haar leven. De moeilijkheden van voorheen zijn voor het grootste deel, om niet te zeggen geheel, uit den weg geruimd. Toch doemen in het heden en zeker in de toekomst weer nieuwe bezwaren tegen het studeeren van meisjes op. Het leven van het studeerende meisje is niet eenvoudig, allerlei factoren maken het moeilijk en gecompliceerd; 't meisje dat studeert, maar ook uitgaat en ook thuis het huishouden kan doen. Hierin ligt zeker een afwijken van de eerste vrouwelijke studenten. Juist in onzen tijd, nu er weer veel geschreven wordt tegen het uitoefenen van een beroep door een vrouw, moeten wij ons van twee dingen bewust worden.

In de eerste plaats: „hoe staan wij tegenover onze studie” en ten 2de. „welke plaats denken wij later in de maatschappij in te nemen.”

Zooals voor iedere student moet ook voor de meisjes-studente de studie de centrale plaats in haar studentenleven innemen. Dit is vooral voor de oudere meisjes-studente heel moeilijk. De studie aan de Technische Hoogeschool maakt het haar niet gemakkelijker, daar techniek in wezen is scheppen, iets nieuws maken, dat voor de cultuur van waarde kan zijn. Volgens verschillende psychologen liggen de accenten

bij een man meer op het denken, bij de vrouw meer op het gevoel, hierdoor is de man meer gericht op uitvinden, scheppen, terwijl de vrouw haar bevrediging zoekt in *minder persoonlijke* prestaties. Toch wil ik niet zeggen, dat de vrouw niet geschikt is voor de techniek. Het al of niet geschikt zijn voor een bepaalde werkzaamheid voor mannen of vrouwen is, daar de individuele verschillen tusschen menschen onderling zoo buitengewoon groot zijn, dat meerdere of mindere geschiktheid meer in het verschil gezocht moet worden van individueelen aanleg dan wel juist in sexe. Trouwens, wij hebben in dezen tijd van het probleem geschiktheid of ongeschiktheid voor een speciale studie van de vrouw afgezien en hebben de opvatting leeren aanvaarden, dat niet 't feit of men man of vrouw, verstands- of gevoelsmensch, wetenschappelijk of onwetenschappelijk, bepaalt of men studierecht mag opeischen, maar dat het van de heele persoonlijkheid afhangt of de studie verdere wegen tot ontwikkeling biedt, die hem of haar in staat stellen op eigen wijze iets te beteekenen voor de samenleving.

Ten 2de wilde ik U iets zeggen over de plaats, welke wij met onzen ingenieurstitel later in de maatschappij denken in te nemen. Volgens mijn persoonlijke opvatting zal de vrouw als bedrijfsleidster en als uitvindster steeds als een uitzondering beschouwd moeten worden. Op het terrein van zelfstandige beoefening der wetenschap zijn de mogelijkheden van *allen* zeer gering, maar voor de meisjes-studenten nog geringer dan voor haar mannelijke collega's.

Toch heb ik de vaste overtuiging, dat ook de vrouwelijke ingenieur steeds haar persoonlijkheid en karakter in overeenstemming kan brengen met de taak, die zij in de maatschappij te vervullen zal krijgen. Want eerst dan, wanneer zij er in geslaagd zal zijn het evenwicht te vinden tusschen haar specifiek vrouwelijke aanleg en de wetenschappelijke opleiding, zal zij in de toekomst vruchtbaar werk kunnen leveren.

LUSTRUM-REDE

Laat ieder meisje, alvorens zij haar studie aanvangt, zich dus vooral van deze twee dingen bewust worden: ten 1ste kan zij de studie de centrale plaats in haar studentenleven geven, en ten 2de zal zij in de toekomst voldoening kunnen vinden in haar werk. Dan eerst zal haar studie aan de Technische Hoogeschool gerechtvaardigd zijn. Wij hebben de verantwoordelijkheid op ons genomen er het onze toe bij te dragen, dat de vrouwelijke studente haar verkregen rechten waardig blijft en de hieraan verbonden groote voorrechten zal weten te waardeeren.

Dat de club een zeer belangrijke steun is bij de vorming tot menschen, geschikt voor de maatschappij, hiervan behoef ik U zeker niet meer te overtuigen, indien het mij gelukt is, bij U een juisten indruk te wekken van ons vereenigingsleven.

Mijne Dames en Heeren,

Hartelijk dank ik U allen, in het bijzonder de Heeren Curatoren en Professoren met hunne dames en de besturen van de bevriende vereenigingen, voor hun aanwezigheid, waarin ik een meeleven met onze club zie.

Moge de Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging in staat zijn door haar groei en bloei, het werk dat onze voorgangsters 27 jaar geleden begonnen zijn, voort te zetten.

Hiertoe zal zij zeker in staat zijn, want:

„Frisch en krachtig zij ons aller geest en taal,
Hoog en machtig stellen wij ons ideaal,
Samen te studeeren is samen jong te zijn.”

De band, waarmee de Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging ons allen bindt, zoo sterk en hecht mogelijk te maken, **dat** zij steeds ons aller wensch.

Hiermee verklaar ik het 5de lustrum der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging voor geopend.

Ik heb gezegd.

V.2.V.C. 17211

1001

0000000000

0000000000

ANERATMA22V

0000000000

LUSTRUM D.V.S.V.

1931

28

29

30

OCTOBER

29
OCTOBER
STADSDELEN
8 1/2 UUR

VASANTASENA

1875

Portrait of a man

Ve LUSTRUM DER D. V. S. V.

Daar was een dag, dat de clubkamer bedolven was onder het papier, geel, zwart, rood.

Overal zwierven snippers flanel, blauw, wit, groen.

Over de vloer lag een lange reep grijs goed, daarop een beige partoon.

Iemand kroop er omheen en klaagde dat het zoo'n onmogelijke schaar was. Een ander pakte een paar juist gearriveerde pluimen uit en er vaag een richting mee aanwijzend, troostte ze:

Daarnet lag daar een scherpe, maar hij zal nu wel weg zijn.

't Kan toch echt gezellig zijn, één zoo'n clubkamer.

Bridgemenschen moesten extra hard tegen elkaar praten, om niet gestoord te worden door de conferentie bij 't raam rechts.

Aan de piano speelde iemand een clublied en meende optimistisch: „Zoo kunnen ze 't allemaal tegelijk leeren.” Toen struikelde iemand naar binnen en tevreden 't werkzame gedoe monsterend sprak ze:

„Hier heb ik nou maanden naar verlangd.”

Haar stoutste verwachtingen zouden op dit gebied overtroffen worden.

Door de flanel en het papier, mengde zich op zachte wijze de tulle, voor de insignes. De traplooper verdween en er werd gewerkt aan een nieuwe, fluweelzachte. Geschenk van Oud-leden en Leden. En niemand was eigenlijk meer verbaasd, toen er uit het tumult een nieuw geluid opsteeg, de telefoon. Zoo ging de chaos, 't geloop, gedraaf, gezocht, crescendo, tot op een avond een wonderlijke rust over alles nederdaalde.

35 costumes waren genaaid, décors stonden in de Doelen, désillusies omtrent uitnoodigingen en verkeerde plaatsen konden pas later komen.

Eenige phantastisch gekrulde L.C.hoofden bogen zich nog over een plattegrond.

28 Oct. 11 uur 45, voor het station.

De juffrouw, blij, ruimde op, leverde commentaar op de haar eigen bijzondere wijze, ving scharen, prikte zich aan naalden, redde een omgevallen vaas.

Toen gingen ze maar uit elkaar, na de innige wensch: „Als 't morgen maar goed weer is!”

En het was goed weer.

Een zucht van verlichting zal dien morgen uit vele harten zijn opgestegen, nu zou zij tot haar recht komen, zij de eere-wacht.

En toen gastvrouwen, gasten en reunisten op het stations-bordes verschenen, stond zij daar de eerewacht, en bracht een saluut zoo waardig, dat alle D.V.S.V.-leden hun hart sneller voelden kloppen, alle slagtersjongens er stil van werden, en alle toegeschoten kostjuffrouwen besloten hier nog lang over te praten.

Ve LUSTRUM DER D. V. S. V.

28 Oct. 12 uur 15, in de stad.

Toen toog een lange stoet clubwaarts, voorop zij, de eere-wacht, dan het bestuur in een karos met 4 paarden waarop vele pluimen. Achteraan leden en oud-leden, allen zeer wel-gemoed. Over velen lag een als nieuwe glans.

'sMiddags om drie uur had de opening van het Lustrum in de aula der T.H. plaats.

Velen waren gekomen om dit belangrijke feit met hun tegenwoordigheid op te luisteren.

Belangrijk, niet alleen als opening van het Lustrum, maar ook omdat het de D.V.S.V. slechts ééns in de vijf jaren gegeven is, bij monde van haar presidente de waereld te doen weten, welke plaats zij inneemt in het studentenleven.

Deze schoone en verantwoordelijke taak werd ditmaal op waardige wijze vervuld door mejuffrouw I. HIEMSTRA.

Na afloop van haar rede sprak de rector magnificus,

Opening van het Ve Lustrum.

Prof. TER MEULEN de D.V.S.V. op charmante en vaderlijke wijze toe en bood namens de senaat der Technische Hoogeschool een schilderij aan.

De receptie daarna was druk bezocht. Een gedeelte van de clubleden kweet zich onder voortreffelijke leiding van haar taak, de gasten te laven.

Dien avond ontmoetten velen elkaar weer in Paulez.

Menig wijs en gevoelig woord werd daar gesproken.

Alleen over de anders zoo vaak te berde gebrachte slanke lijn, werd wijselijk gezweven.

Wat de terugtocht betreft, die liep tot aller verbazing goed af. Maar de nieuwe weg Den Haag—Delft gaat ook niet meer zoo dicht langs het water.

Den volgenden dag vereenigden de reunisten zich aan een lunch.

Allen waren hoogst mededeelzaam en schenen zich zeer te vermaken.

's Middags was er een tea in de Stads Doelen en 's avonds....

Wij willen aan „Vasantasena" denken, zooals voor ons leden deze uitvoering was.

Wij allen kennen onze trouwe kleine Lus-garde en met vreugde hebben wij haar herkend, de Prins.

Die zich zoo luchtigweg over het tooneel bewoog. Wiens zijden doek meedeinde in expressief gebaar, wiens voeten steeds vonden den eenigen en juisten stand.

Zij die wist te gebruiken en de stilte van het staan en de beweging van het gaan.

Wij hebben haar herkend, de Bajadère. De snelvoetige, wier ranke lichaam zich bekoorlijk afteekende tegen het lichte décor. Zij die kon sidderen, klaar tot snelle vlucht, en die roerloos kon staan wachten op komend geluk.

Wij hebben haar herkend, die zich zoo rustig voortbewoog, en in wier stem kon klinken een innige, teruggehou-

den ontmoeting, zij die sober, maar treffend was in gebaar.

Wij hebben haar herkend, de hoveling. Zij die ons in zoo menig vreemde rol deed lachen, maar die thans wist te vinden een toon van soms ingehouden toorn en verachting, soms van vergevende wijsheid.

Mijn beurt! . . . Neen mijn beurt!

Zij die tenslotte steeds wist te vinden een schilderend ge-
baar bij een dichterlijk gezegde.

En met vreugde hebben wij begroet een nieuwe ster, wier
stem een willig instrument was, en die haar rol bracht ver-
antwoord en wel doordacht.

Het zou mij te ver voeren, alle vijf en dertig te noemen.
Badknecht, Bhramaan, slavinnen, spelers, volk. Zij allen
sloegen zich zoo goed mogelijk door hun zeer uiteenloo-
pende en moeilijke rollen.

Slechts wil ik nog herinneren aan Rohasena, wier helder
stemmetje alle acoustiekgebreken tartte.

Zij kan spelen, Lus' trouwe garde. Maar onmogelijk is
de acoustiek in de Stadsdoelen.

En wat voor ons helder was geworden, na lang hooren
en tenslotte doorvoelen, is voorbijgegaan aan vele ooren,
die alles verwacht hadden, behalve dit. Maar was dit niet
ons Lustrum en moesten wij niet verantwoording afleggen

„Wie van rijkdom in nooddrift valt . . .”

Ik wil een wagentje van goud . . .

aan ons zelve? Wij hadden ook de keus tusschen eenige vlotte Fransche blijspelen, maar wij hebben onze Lusmenschen de kans gegeven, om te spelen, zooals Lus dat kan en zij hebben gespeeld in den vollen zin des woords.

Niets als waardeering kunnen wij verder hebben voor de leiding en de fleurige costumes van den regisseur, F. Stips.

En dankbaar moeten wij zijn voor de practische manlijke hulp bij geluid en licht.

Na afloop der voorstelling, had de gebruikelijke huldiging plaats. Op ongedwongen wijze traden diverse illustre persoonlijkheden voor het voetlicht, hielden meer of minder geslaagde speeches en boden een krans aan, die door het bestuur der D.V.S.V. dankbaar werd aanvaard.

En toen

Had ik nog een ganzeveder, ik zou er een extra punt aan slijpen, om te beschrijven wat daarna geschiedde.

Het belangrijkste van dit „daarna” was het voorspel. Het daarna liep min of meer vlot van stapel, wanneer men in aanmerking neemt de onmogelijkheden der Stadsdoelen, en de onervarenheid der L.C. op dit gebied. Het blijmoedig vertrouwen dezer vijf in de menschheid kreeg menig gevoelige schok.

De voedsel- en drankvoorziening leverde vele moeilijkheden, maar alle cypropedia kwamen op tijd.

Zoo gleed deze nacht voorbij naar den derden dag.

Dien middag vonden ze elkaar tot hun verbazing wèèr in Pijnacker, de L.C.

Een zwoer bij een droog broodje, deze naar reunisten-voorbeeld bij spuitwater. De 3e werd naar van het gezicht en riep om koffie, de 4e wist wat nog slechts helpen kon, en liet een gramoffoonplaat draaien. De 5e zweeg.

Zoo zaten ze daar, in een lange smalle zaal, een groote vulkachel gloeide, de tafel was kinderlijk versierd met bloemen en vruchten. Buiten woei een gure wind.

Maar de muziek met versterker schalde en ze besloten dat alles tot een waardig slot te brengen.

Tegen zessen verschenen de gasten en brachten de stemming mee. De maaltijd verliep zeer opgewekt. Snel werd daarna afgeruimd en stapte ieder in de rol, die zij zich zelve had toegedacht.

Daar was de snelteekenaar, die onder 't mompelen van vreemdsoortige tooverformules de raarste omtrekken wist vast te legen.

Daar was een wufte danseres, die steeds trachtte ons een zweven te suggereeren.

In een verheugende chaos, dwaalden de vreemdsoortigste types rond, dwaalden met gitaar en paraplu tot in de gelagkamer, waar ze door de inboorlingen met onverholen

Meester, let op mijn knieval!

verbazing werden ontvangen. Het tentensysteem was een groot succès.

Nog brachten eenige spelers fragmenten uit een drama. De indruk werd door dit fragmentarische niet geschaad. Een snelle Apachendans vond algemeen navolging. Tenslotte haalden enkele vanden hun hart op aan onschuldig laboratoriumglaswerk. Toen werd teruggereden naar Delft waar verzameld werd voor een fakkeloptocht.

Het was een kleine, doch dappere groep die dit tot 't laatste toe volhield. In 't clubgebouw werd het Lustrum daarna door de presidente gesloten.

Good Night!

JAARVERSLAGEN

CHARLES IVAN

1871

1871

1871

1871

1871

1871

1871

1871

1871

JAARVERSLAG D.V.S.V. 1930—1931.

Aan het eind van dit jaar gekomen rust op mij nog de aangename taak om een overzicht te geven van hetgeen dit jaar op de Club gebeurde. Een aangename taak, daar er een bijzonder actief en bloeiend jaar achter ons ligt.

Ik wil beginnen met U de gelegenheden op te noemen waar de D.V.S.V. officieel vertegenwoordigd was:

In December bracht het Bestuur een bezoek bij den Secretaris van Curatoren, Jhr. ir. H. STRICK v. LINSCHOTEN; bij den Rector Magnificus, Prof. Dr. ing. ir. H. S. HALLO; bij den Secretaris v.d. Senaat v.d. T.H. Prof. ir. H. TER MEULEN, en na de rectoraatsoverdracht bij den nieuwen Rector Magnificus en Secretaris, resp. Prof. ir. H. TER MEULEN en Prof. ir. J. A. GRUTTERINK. Het Bestuur was ook een avond de gast van Mevrouw Prof. ir. E. J. F. THIERENS en Mevrouw Prof. Jhr. Dr. G. J. ELIAS.

Het geheele Bestuur was aanwezig bij de diëсреde, uitgesproken 8 Januari, door Prof. Dr. ing. ir. H. S. HALLO en 21 September bij de Rectoraats-overdracht.

Zij woonde de inaugureele rede bij van Prof. H. M. LUNS op 23 September en van Prof. ir. H. HESSELINK op 20 November. Zij vertegenwoordigde de D.V.S.V. 10 Juni bij de begrafenis van wijlen Prof. SLUYTERMAN en wijlen Mgr. NOLENS op 1 September.

Zij ontving op de Club: De Senaat van het D.S.C., wiens vriendelijke uitnoodiging voor een thé dansant op 20 Febr. zij gaarne aannam; het Bestuur van de D.S.B.; de Commissie tot Redactie van den D.S. Almanak; de dames van de professoren, die zij een thee aanboden; eenige Tsjechische vrouwelijke studenten, die Delft bezochten.

Op 22 November waren 2 bestuursleden aanwezig bij de opening van het nieuwe Clubgebouw der U.V.S.V.

JAARVERSLAG D.V.S.V.

29 November vierden wij het Sint Nicolaasfeest voor arme kinderen samen met het D.S.C. op de Societeit Phoenix, voorafgegaan door een diner op de Societeit.

19 December bood de Commissie tot Redactie van den Delfstchen Studenten Almanak ons een exemplaar van haar Almanak aan.

5 Januari waren 2 leden op de Nieuwjaarsreceptie bij H.M. de Koningin.

31 Januari bezochten 3 bestuursleden de receptie van de R.K. Studenten Vereeniging „Sanctus Virgilius”.

13 en 14 Februari waren 2 bestuursleden de gast der R.V.S.V., ter eere van haar derde lustrum. 14 Februari was er aldaar een B.V.S.V.-vergadering.

24 Februari woonde het Bestuur de opening bij van een tentoonstelling, georganiseerd door de D.S.A.F.

4 Maart was het Bestuur onder het gehoor van het concert, gegeven door het personeel der T.H.

6 Maart zagen drie bestuursleden het lustrumspel „Donogotouka” van het D.S.T.G.

19 Maart bezochten 2 bestuursleden de receptie van het D.S.C.

26 Maart woonden 2 bestuursleden de feestvergadering van E.T.O. bij.

31 Maart en 2 April woonde de presidente een vergadering bij van alle Studentenvereenigingen, met het doel sportvelden voor de Delftsche Studenten te verkrijgen.

7, 8 en 9 April woonde de presidente het 23e Natuur- en Geneeskundig Congres bij als lid der Regelings-commissie.

21 Mei was er een B.V.S.V.-vergadering te Utrecht.

28 Juni aanschouwden 2 bestuursleden de Lustrum-wedstrijden van „Laga” op de Zweth.

JAARVERSLAG D.V.S.V.

1 Augustus verhuisde de D.V.S.V. van Oude Delft 223 naar Oude Delft 26.

1 September werd het Bestuur officieel ingeschreven door den Rector Magnificus.

21 October waren 2 bestuursleden tegenwoordig bij de promotie van Dr. N. Voogd.

28, 29 en 30 October vierde de D.V.S.V. op waardige wijze haar vijfde Lustrum.

4 November promoveerde Mej. Dr. M. TER HORST.

20 November bezochten 3 bestuursleden de receptie van de Societeit Phoenix ter eere van haar Lustrum.

Nu wilde ik het intieme clubleven nog wat meer op den voorgrond brengen. En het eerst naar voren komt dan de „verhuizing”

Hoe intiem de oude club ons geworden was, we groeiden er uit! Wat op zich zelf een heugelijk feit is. En daar 1 Aug. het contract met den heer KOEVOETS afliep, zagen we naar een grootere woning uit, die zich al gauw voordeed in perceel Oude Delft 26. Na een korten, maar hevigen strijd huurden we onze nieuwe Club. De laatste week van de groote vacantie trokken we aan het werk en 1 September ontvingen we de novietjes in ons ingerichte gebouw. En hoe goed bleken onze voorbarige plannen! Er kwamen weer 20 nieuwe leden ons versterken.

De novitiaats-commissie, Mej. S. M. MILBORN, Mej. G. BOEZAERDT en Mej. M. C. VAN DIJK, voedde ze op tot goede leden. Als van ouds waren er weer veel spoorstudenten bij, zoodat de huishoud-commissie, Mej. F. DENEKAMP, Mej. B. GISOLF, veel werk hadden om haar taak goed te vervullen.

De sub-vereenigingen bloeiden dit jaar zéér, mede door het Lustrum. Dat ons Lustrum geworden is wat het was, danken wij in de eerste plaats natuurlijk aan de Lustrum-commissie: Mej. F. CANTER CREMERS, Mej. A. DE KROES, Mej. C. VAN DER KLOES, Mej. A. G. M. POLIS, Mej. H. DE

KRUYFF; maar verder voornamelijk aan de sub-vereenigingen. L.U.S. zorgde voor geoefende spelers voor „Vasanta-sena”, Sjoew nam alle muzikale onderdeelen op zich en Lucullus kookte en braadde drie dagen om alle gasten de magen te vullen.

A.H.T. valt uit den aard der zaak buiten het Lustrum, toch was ze niet minder actief. Zij vierde 16 Jan. haar eerste Lustrum met een onderling bridge-concours en organiseerde een tweede concours op 20 November.

De Almanak werd weer op de gebruikelijke manier uitgereikt, we konden dit jaar op den bijzonder geslaagden Almanak trotsch zijn.

Het toppunt van dit jaar is wel voor alle leden „het Lustrum” geweest. En een woord van dank en hulde aan de Lustrum-commissie is hier zeker op zijn plaats. Onvermoeid ruimde zij alle moeilijkheden uit den weg. Maar ook de leden door hun groot enthousiasme, dat bij velen wel is waar wat laat kwam, hebben een groot deel van het Lustrum gedragen. En al was het na afloop wat moeilijk met al de vermoeide menschen bij elkaar, toch kunnen we, geloof ik, op een geslaagd feest terug zien.

De finantieele toestand van de Club is door het toegenomen aantal leden en het goedkooper wonen zeker rooskleurig; hoewel het saldo zeer droevig blijkt te zijn, daar de verhuizing veel kosten meebracht.

Een verheugend feit is, dat twee oud-leden dit jaar tot doctor promoveerden, waarvan één, Mej. N. Voogd, met lof.

Een jammerlijk verschijnsel van de laatste twee jaren is, dat het eerste jaar zich zoo afzijdig houdt. Of het komt door de houding der oudere-jaars of dat ze nog te vervuld zijn van hun „labs” en „profs”, om aan de andere dingen te denken, wil ik in het midden laten. Het zou alleen zooveel beter zijn als de leden ook in hun eerste jaar wat club-enthousiasme toonden.

JAARVERSLAG D.V.S.V.

Het nieuwe bestuur voor 1931—1932 werd als volgt samengesteld:

Mej. F. CANTER CREMERS, Presidente.
Mej. A. G. M. POLIS, Secretaresse.
Mej. M. C. VAN DIJK, Penningmeesteresse.

Wij wenschen het een goede onderlinge samenwerking toe en veel medewerking van de leden. Wij hopen, dat zij dit voor ons liggende jaar tot een goed jaar zullen maken.

I. HIEMSTRA, Presidente.
A. C. BUYZE, Secretaresse.

JAARVERSLAG L. U. S. 1930—1931.

L. U. S. kan met tevredenheid terug zien op het afgelopen jaar. Weliswaar was het aantal keeren dat zij optrad niet zoo groot, maar wat gepresteerd werd mocht er zijn.

27 Februari was de dag waarop het vierde lustrum gevierd werd.

's Middags hield het bestuur een drukbezochte receptie. Behalve vele bloemen werden ook eenige nuttige geschenken aangeboden.

's Avonds kon men genieten van een geslaagde vertolking van een „Ideal Husband” van Oscar Wilde, waarbij echter weer veel fantasie van het publiek geëischt werd. Een groote verbetering voor L.U.S. was het verhuizen van de club van O.D. 223 naar O.D. 26. De tooneelruimte werd veel grooter zoodat we thans stukken kunnen opvoeren waarbij vele menschen tegelijk het tooneel kunnen betreden.

Op de avond der inauguratie kregen we van de tweedejaars een parodie op „De Storm” van Shakespeare te zien en van het vierde-jaar „Baas boven baas” van Defresne. Het derde-jaar dwong bewondering af voor een gedicht speciaal voor eerste-jaars bestemd.

Het Bestuur voor het jaar 1931—'32 werd na enkele candidaatstelling als volgt:

JAARVERSLAG L. U. S.

E. VREEDENBURGH, Presidente.
D. DE QUANT, Secretaresse.
G. BOESAARDT, Penningmeesteresse.

We hopen dat L.U.S. zich onder dit bestuur in een groo-
tere belangstelling van de eerste-jaars mag verheugen.

JAARVERSLAG S.J.O.E.W. 1930—1931.

Gezien het afgezaagde: „Da wo man singet, enz.” zou men zeggen, dat de menschen op de Club niet erg „bös” zijn; jammer is alleen, dat het het gros aan muzikaliteit of interesse voor muziek ontbreekt.

Eén werkelijk groot succes heeft Sjoew echter dit jaar te boeken gehad, n.l. de piano-avond, ons aangeboden door mejuffrouw M. GERAETS. Dien avond hebben we kunnen hooren, wat er uit onze anders zoo droevig mishandelde piano te halen is. Een woord van dank hiervoor aan Mej. GERAETS is hier zeker op zijn plaats.

Verder presteerde Sjoew het één en ander op twee theemiddagen aan onze professoren-dames aangeboden; één ervan ter gelegenheid van ons lustrum.

Eén avond voor de leden onder elkaar werd georganiseerd; hoewel eenige der solisten niet waren komen opdagen, mag deze avond toch zeker buitengewoon geslaagd heeten.

JAARVERSLAG S. J. O. E. W.

In den loop van het jaar werd eenige muziek aangeschaft, die helaas meestal op zeer mysterieuze wijze verdwijnt en tot op heden nog niet teruggevonden is.

Het aantal werkende leden onder de oudere-jaars is angstig klein; gelukkig blijkt het eerste-jaar eenige goede krachten te bezitten. Op hen hebben wij dus onze hoop gevestigd.

Het nieuwe Bestuur bestaat uit:

Mej. G. BOEZAARDT, Presidente.

Mej. A. v. D. MEULEN, Secr. Penningm.

— ALS EEN STIER OP EEN STADSPLEIN
STOND IK TE HERKAUWEN —

JAARVERSLAG '30—'31.

Heerscht er in vele takken van bedrijf in den laatsten tijd malaise, wegens gebrek aan vraag naar de verschillende artikelen, Lucullus leed echter niet in 't minst daaronder. Zelfs kon het aanbod niet altijd aan de behoefte voldoen. Hieruit valt op te maken, dat de mensch niet be-

gint met aan deze materieele levenseischen paal en perk te stellen. Dus Lucullus zal blijven bloeien, wat de tijden ons ook nog zullen brengen.

De hoofdelijke omslag was helaas een groot verdriet, in de eerste plaats voor haar, die de financiën beheerde, in de tweede plaats voor diegenen, die moesten lijden door het slechte geheugen van haar medeleden.

Voor de soupers was het enthousiasme der leden weer groot, gezien het aantal leege schalen, dat naar de keuken verdween.

Dank zij de aanschaffing van tafels met schragen voor de eetkamer, welke na enkele soupers aan onze vereeniging zullen toebehooren, kon ieder een plaatsje krijgen.

Het Lustrum bracht ook voor Lucullus wat extra werk aan den winkel. Met de hulp van eenige jongere-jaars en een banketbakker, liep ook de reunistenlunch nog vlot van stapel.

Na enkele candidaatstelling werd het Bestuur voor het jaar 1931—1932 samengesteld als volgt:

Mej. N. HARTMANS, Presidente.

Mej. M. HYLKEMA, Secretaresse.

Mej. C. MÜLLER, Penningmeesteresse.

We hopen, dat Lucullus onder dit bestuur zal blijven bloeien als de laatste jaren het geval is geweest.

E. ARRIAS, Presidente.

H. KINGMA, Secretaresse.

JAARVERSLAG '30—'31.

Het enthousiasme der leden is nog steeds heel groot, hetgeen vooral tusschen den middag tot uiting komt.

Doch ook bij de beide concoursen, dit jaar gehouden, hebben wij niet over de opkomst te klagen gehad. Het eerste (gewonnen door Mej. B. DOELMAN en Mej. J. DE KROES) is de viering geweest

van ons Lustrum; het tweede het jaarlijks verspelen der wisselbekers. Door buitengewoon goed spel hebben Mej. M. VAN VREESWIJK en Mej. T. DENEKAMP dezen voor één jaar in hun bezit gekregen. Moge het ze gelukken het ééne jaar door een tweede en derde te laten volgen!

Bovendien heeft Mej. D. DE QUANT een prijs uitgelooft voor het grootst aantal manches dat behaald is. Hierop hebben Mej. W. v. D. BROEK D'OBRENAN en Mej. I. HIEMSTRA beslag weten te leggen, terwijl Mej. L. POLIS en ondergeteekende zich met den poedelprijs tevreden hebben moeten stellen.

Vermeld moet verder worden de aanschaf van Bestuursinsignes, waartoe wij dit jaar zijn overgegaan.

Het ledenaantal is dit jaar slechts met vier toegenomen, maar laat ons hopen, dat de overige eerste-jaars spoedig zullen volgen.

Zonder moeilijkheden heeft het Bestuur voor het verenigingsjaar 1931—'32 zich als volgt samengesteld:

Mej. S. M. MILBORN. Presidente.

Mej. N. E. M. HAGETHORN. Secr.-Peningmeesteresse.

Dat A.H.T. een voorspoedig jaar tegemoet gaat, is de wensch van

D. DE QUANT, Presidente.

M. A. v. KÖNIGSFELDT, Secr.-Peningm^{esse}.

*TOESPRAAK TOT DE NIEUWE LEDEN
GEHOUDEN DOOR DE PRESIDENTE
MEJ. I. HIEMSTRA.*

Candidaat-leden.

Thans nadert het oogenblik, waarop ik U als leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging mag begroeten.

De tijd van uw novitiat is, hoop ik, voor U allen een aangename tijd geweest.

Toch was dit niet het hoofddoel; wij hebben slechts getracht U door kennismaking met uw jaargenooten en oudere-jaars een steun te geven voor uw studentenleven.

Nu staat ge hier als jongste generatie, vol moed en energie, een ideaal met U dragend, klaar om het nieuwe leven tegemoet te gaan.

Voor degenen, die den studietijd als een land van belofte voor zich zagen liggen, zal zeker de tijd aanbreken van desillusies en moeilijkheden. Vertrouw dan de ouderen, die U steeds met raad en daad bij willen staan, niet omdat zij het zoo goed weten of zoo goed gedaan hebben, maar omdat zij door langere ervaring U waarschijnlijk kunnen helpen en een steun zijn.

Doch ook de oudere-jaars hebben U noodig om uw enthousiasme en uw frischheid.

Slechts dan kan er een harmonisch geheel ontstaan, wanneer wij elkaar kunnen helpen, jong, vroolijk en moedig te zijn.

Wij streven er immers allen naar, bruikbare menschen te worden, menschen, waarop de maatschappij kan bouwen.

Profiteert allen van uw vrijheid, die U in staat stelt U in alle richtingen te ontwikkelen, niet alleen uw studie betref-

TOESPRAAK PRESIDENTE

fende; ge moet leeren *zien* en begrijpen, opdat ge als waarachtig, eerlijk mensch uw individualiteit kunt doen gelden.

Tevens moet ge U bewust zijn van de zeer groote verantwoordelijkheid, die die vrijheid met zich meebrengt. Niet alleen tegenover uw ouders, die zich misschien moeten getroosten om U te kunnen laten studeeren, doch ook tegenover uw eigen leven, waaraan U door uw studie richting gegeven hebt.

Vergeet ook niet de plicht, die het studievak U oplegt; zij eischt liefde voor het U toevertrouwde werk en toewijding.

Want als ge dan dit nieuwe leven begint, staat daar bovenaan uw werk. Velen zullen nog niet weten wat dit werk omvat, ge hoopt allen op verwezenlijking van uw idealen. Tracht dat ideaal voor oogen te houden, het zal U moeilijkheden en tegenslag gemakkelijker doen overwinnen. Tevens zal het een prikkel zijn om door te zetten, die door degenen, onder U, die zonder speciaal doel of verwachtingen hier kwamen, gemist wordt en die hier nog tot bewustheid moeten komen van hetgeen zij eigenlijk in en door hun studie zoeken.

Het lidmaatschap van de D. V. S. V. zal hun hierbij misschien helpen, doch eischt dan ook van U allen, dat, zoo ge iemand kunt steunen door een enkel woord of een daad, ge dit nooit voorbij zult laten gaan.

Als leden van een studentenvereeniging bestaat er toch tusschen ons allen een zekere saamhoorigheid, die wij allen voelen en begrijpen, ondanks de groote verscheidenheid van karakters en het verschillend denken.

Maak dus je studentenleven vooral niet egoïstisch, sluit je zelf niet op, maar tracht je in de eerste plaats open te stellen voor den grooten rijkdom, die het komende leven je biedt.

Er breken voor U jaren aan, die de mooiste van uw leven kunnen zijn; dit zal in hoofdzaak aan u zelf liggen.

TOESPRAAK PRESIDENTE

Wij moeten allen leeren de groote gaven, die ons geschonken worden, door te geven.

Gij zijt een „meisje” en ge zijt „student”; ge zijt een „meisjes-student”, houdt dit woord in eere en toont U het waardig te zijn.

Novieten, nu wordt gij leden der D. V. S. V. Wij heeten U van hart welkom. Er schuilt onder U een schat van energie en enthousiasme, waarop de D. V. S. V. trotsch mag zijn.

Laat ik thans eindigen met den wensch uit te spreken, dat, al zullen er zoo nu en dan donkere wolken aan uw horizon komen, gij toch van uw studentenleven *zult* maken een tijd, waarin ge hard gewerkt en gezocht hebt, veel geprobeerd, misschien zonder onmiddellijk resultaat, maar waarin ge steeds getracht hebt het mooie op den voorgrond te brengen.

Candidaat-leden

Thans verzoek ik U op te staan.

Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden van de D. V. S. V. Mogen deze jaren gelukkig voor U worden, opdat gij voor altijd met dankbaarheid en vreugde kunt terugzien op uw Delftschen studententijd.

NOVITIAATSVERSLAG 1931.

1 September. Inschrijving; gedraaf door Delft naar de gebouwen met achttien novieten!

4 September. De novieten komen ter kennismaking thee-drinken en blijven eten. Reuze gedrang en lawaai. Het lijken geen onaardige kinderkens.

8 September. Clubochtend. De novieten naaien, behangen en schrobben ter verfraaiing van onze nieuwe club. De velen die voor deze specifiek vrouwelijke bezigheden te lui of te onhandig zijn, blijven onschadelijk met liedjes leeren en teekenen. 's Avonds de gebruikelijke vossenjacht; velen vinden het eindpunt, de oude Club, uit intuïtie, niet door speurzin.

9 September. Den ganschen dag worden onze reukorganen geprikkeld door geuren van exotische gerechten. („Er zit een heel vaatje rhum in de pudding, ruik maar aan mijn vingers"). En 's avonds blijkt, dat de geuren ons niet te veel hebben voorspeld; diner en bediening zijn first-class!

10 September. Delft bezichtigen. Achttien novieten blijken niet in staat iets te zien in Delft. Hoewel ze dus al van 9 tot 12 buiten zijn geweest, klagen ze er over, dat ze te veel

NOVITIAATS-VERSLAG

moeten binnen zitten en worden dus ten snelste op een wandelingetje geïnviteerd, waarbij ze worden gelucht.

14 September. 's Avonds aan het officieele diner worden sommigen verplicht te praten; maar voor het overige was het heel gezellig.

15 September. De novieten-avond is denderend; de leden genieten van lichte en zware kunst, op bevallige wijze gemixed gelijk een cocktail. Redenaarstalenten, als nooit door jaarpraesides geuit, komen aan het daglicht.

16 September blijkt, dat de fantasie onzer novietjes groot is. In eenige uren tijds weten zij de fraaiste toiletten te voorschijn te tooveren. Groot is hun originaliteit!

Verder worden op verschillende tochten de sportieve neigingen van de novieten getoetst; eigenwijze indischmenschen houden links en enteren mannen.

17 September. Inauguratie; het levert voor de leden moeilijkheden op, na de vele goede novietenprestaties een nog betere te geven. Het hoogtepunt van den avond is het Lucullussouper.

Door de lustrumdrukke worden de twee na-novietjes een beetje vergeten. Zij worden op de November-vergadering geïnaugureerd.

Mogen de novietjes worden, wat zij beloofden.

F. MILBORN.
G. BOEZAARDT.
T. VAN DIJK.

JAARLIED 1931

Wijze: In Naam van Oranje.

In naam van de Vriendschap, doe open de Club,
De groentjes, die willen erin!
Die willen er bij zijn, ze weten geen raad,
Zonder Club heeft hun leven geen zin.
Ze koken er soep, ze zetten er thee,
Ze draven op bevel en zijn heel gedwee;
Ze vieren er feest, ze worden er mensch,
Op de Club van de D. V. S. V.

VERSLAG LUSTRUM R. V. S. V.

13 Febr., 's morgens, vertrokken we welgemoed naar Rotterdam, schoven rustig Delft voorbij, om als gast der R. V. S. V. een paar dagen feest te vieren.

Aan het station werden we al door de gebarette Rotterdammers ontvangen en in een autobus naar het Clubgebouw, Heemraadssingel 329b, gebracht.

Na een gezellig praatje en wederzijdsche kennismaking gingen we ons logies opzoeken.

's Middags reed onder belangstelling van de heele straat, ons rijtuig met de wit-en-zwarte pluim voor en reden wij naar de H.H.S. om de openingsrede van de presidente te hooren. Daarna recipieerde het Bestuur op de Club.

Denzelfden avond zaten wij in onze loges, veilig ver van onze partners, te genieten van Malbroek bevaart ten Oorlog, wat gevolgd werd door een gezellig en intiem souper-dansant.

Den volgenden morgen probeerden we onze slaperige breinen bij de B. V. S. V.-vergadering te concentreren, wat in zooverre gelukte, dat we voor Mei een extra vergadering afspraken. Vooral om het reeds jaren lang hangende probleem der novitiaats-advertentie op te lossen.

's Middags voerde de L.C. ons door Rotterdam's havens, en na een vroolijk apperitiefje in de als Bar herschapen Club keerden we naar ons logieshuis terug, om ons klaar te maken voor den Schertsavond. Een schertsavond, die voor de leden en zeker voor de oud-leden in hun tooneelstuk veel scherts beteekende. En met een vlot en gezellig slot-souper eindigde deze roes van feestvieren.

NOG VOOR M'N INGENIEURS.

in 't laatst van m'n 5e jaar, werkte ik drie maanden op 'n landbouwproefstation. Van den eersten dag herinner ik me nog akelig goed, hoe ik tot twee keer toe een maatkolf van een phosphorzuurbepaling vergat aan te vullen en dus — o schande — voor de derde keer opnieuw moest beginnen. Dat was zooiets als examenkoorts. Eerst was dat massawerk wel vreemd, maar je wende er gauw aan en begon mee te doen aan 'n soort stilzwijgende snelheidswedstrijd, waartoe 't mechanische werk wel aanleiding gaf.

Toen 't ingenieurs-diploma in den zak, werd 'k college-assistent organische. 'n Pracht verlenging van je studententijd. 't Was wel benauwd soms wanneer „'t niet wou” en al die kritische oogen en de Prof (de volgoede is in overeenkomst met de angstwekkendheid) wachtten op 'n effect, dat uitbleef. Maar 't was aardig werk. Vervelend was 't, wanneer de Prof, wat gelukkig hoogst zelden gebeurde, om 6 uur nog 'n opdracht had voor den volgende morgen 9 uur, zoodat je 's avonds 't zaakje moest voorbereiden in het dan totaal verlaten laboratorium en je moest dan „sluiten” — onvoorwaardelijk groote gas- en waterkranen ergens in 'n kelder, die je 'n griezelig gevoel van verantwoordelijkheid inspireerden.

Maar dat alles was toch niet m'n eigenlijk begin, want een begin moet toch voortgezet worden. Op 'n gegeven oogenblik rolde ik door 'n toevalligen samenloop van omstandigheden 't onderwijs in en daar ben ik nu nog.

Hoe dat begin was? Werkelijk, ik weet 't niet, verre van fraai vermoedelijk. 'k Kwam aan een H.B.S. en een Gym. in een kleine plaats, niet ver van Den Haag, waarheen veel afgezakte Haagsche jongetjes gestuurd werden. 'k Moest er gedurende twee maanden natuurkunde geven. 'n Paar lessen heb ik bijgewoond van den weggaanden leeraar, twee,

drie misschien — dat was m'n geheele theoretische- en praktische paedagogische voorbereiding; daarna werd 'k ondersteld 't zelf ook te kunnen. Het is onbegrijpelijk, dat nòg altijd — we zijn nu 20 jaar verder — de afgestudeerden zóó op de jeugd worden losgelaten. Wat had ik voor idee van methode, van voor- of nadeelen van inductieve of deductieve wijze van werken, wat van het begripsvermogen van den gemiddelden H.B.S.-er, van zijn moeilijkheden bij 't verwerken van de leerstof en wát bovenal van de karakters die daar voor me kwamen en die 'k mee kon vormen of verknoeien! Dat ik het durfde, kwam natuurlijk doordat 'k geen flauw idee had van de moeilijkheden en dus absoluut niet besepte wat 'k allemaal verkeerd zou kunnen doen. 't Ging heelemaal op goed geluk. 'k Begon véél te vlug, — veel te doceerend ook. In de hoogste klassen was 't verre van ordelijk, 'k moest altijd zoo meelachen om de gekke dingen, die ze zeiden. Toch vond 'k het direct prettig, veel en veel amusanter dan Kjeldahls en Soxlets.

't Was een geluk voor me dat 't maar twee maanden was. Je kunt beter ergens anders opnieuw beginnen, dan aan dezelfde school herstellen, wat je in den eersten tijd verknoeit.

Kort daarna deed 'k m'n entrée in 'n „Instituut” in Friesland, 'n gemengde bijzondere school met jongens-pensionaat, de school is nu al lang opgeheven. 'k Was gewaarschuwd: geen gemakkelijk slag — dom of lui of beide. 'k Ging dus geharnast. M'n eerste les daar herinner 'k me nog best. 't Was in Januari en 't vroor stevig. 'k Had eerst 'n 4de klas. 'k Controleerde de namen en miste 'n zekere Grietse.... „Is die ziek?” vroeg ik. „Née, júffrouw (dit altijd met de klemtoon op de eerste lettergreep), die is an 't ha'driedn” (hardrijden) en als toelichting op mijn verbazing: „Daar verdient er met — as ie wint krijgt 'er 20 guldens!”

Ze hadden verder een communistische manier van werken — ieder kende òf de formule van één zuur, òf die van één base. Samen hadden ze dus eenige kennis verzameld. 'n Jaar of vijf heb ik aan die school gewerkt. Gemakkelijk was 't niet. De eerste jaren moest 'k ontzettend hard werken om de leerstof onder den duim te krijgen en in de lessen me tot 't uiterste inspannen om de jongens onder den duim te houden. 't Instrumentarium voor natuurkunde was hope-loos. Van scheikunde kan ik dat niet zeggen, want 't was er eenvoudig niet, toen ik kwam; gelukkig werd kort daarna een laboratorium-inrichting van een opgedoekte school over-genomen. Toen werd 't veel beter. Maar de eerste proeven moest 'k doen in 'n oude keuken — sousterrein — waar ik met 'n 10 à 12 groote jongens, die daar nauwelijks konden staan, om 'n soort linnentafel zat, waarop de proeven ver-toond moesten worden!

Later kreeg 'k enkele uren aan een meisjesschool in dezelfde plaats erbij. 't Verschil was wèl groot: we moesten toezien, dat de meisjes met handschoenen aan 't gebouw ver-lieten. — We moesten er op letten, dat in de kledkamers onderling een vreemde taal gesproken werd, die met de week wisselde.! Wat je daar hoorde was beeldig! 't Ver-haal ging, dat 'n collega 'n keer gezegd zou hebben: „Setze die Paraplu doch in den Paraplubach.” Maar er gingen daar véél verhalen! Het lesgeven zelf verschilde niet zoo-veel, ook hier vluggen en langzamen, belangstellenden en anderen, braven en ondeugden.

En nu, na 20 jaar, vind 'k het nog altijd prettig, al is 't wel eens lastig om je leerlingen van de belangrijkheid van zooiets kleins als atomen en moleculen te overtuigen.

O. B. v. D. HEIDE.

HERINNERING.

Wat was 29 October een gezellige dag in Delft en wat gevoelde ik me weer thuis op de Club, al was die dan nu in een nog onbekend huis en tamelijk uit z'n gewone doen.

Niet te gelooven, dat er ruim elf jaren zijn verlopen sinds mijn vertrek uit Delft. Ik kan me nu weer best voorstellen, dat ik toen nog graag zou zijn gebleven en erg hoopte op een plaatsje als assistente. Dat is echter geheel anders uitgekomen en over mijn eerste ondervindingen in de praktijk zou ik hier iets willen vertellen.

Het begon met een brief van den prof. bij wien ik afstudeerde, waarin stond dat de Biscuitfabriek „Victoria” overwoog een lab. te gaan inrichten voor het onderzoek van de grondstoffen en dat ik daarvoor was aanbevolen. Dus moest ik maar eens gaan kijken.

Dat was een gewichtige reis naar Dordt! Gelukkig trof ik den Directeur, die mij zeer vriendelijk ontving en het geheele bedrijf toonde. O.a. een pijpela van een kleedkamer met drie ramen in de hoogte, die wel gemist kon worden en die tot lab. zou kunnen worden ingericht. 't Spreekt vanzelf, dat ik op de vraag of ik meende een werkkring in het bedrijf te kunnen vinden, bevestigend antwoordde, en zoo kwam ik terug met een baan!

In verband met afwezigheid der Directie tegen 15 September. Vanaf half Augustus werkte ik als volontair op de Keuringsdienst te Rotterdam, waar iedereen zeer behulpzaam was om mij de analyses te leeren, die ik zou krijgen te doen. En in mijn vrijen tijd snuffelde ik in stapels catalogi om een ontwerp voor een inventaris bij elkaar te krijgen. (Dat heeft heel wat zuchten gekost).

15 September trok ik naar Dordt, waar direct zou worden overgegaan tot het inrichten van het laboratorium. Ik zie me nog staan naast den Directeur, aan de andere zijde de

HERINNERING

chef-timmerman en de man, die de leidingen zou moeten aanleggen. En ik hoor nog: „Zegt u nu maar hoe het worden moet.”

't Werd allervriendelijkst gezegd, maar intusschen was het geen gemakkelijke opdracht voor iemand, die kersversch uit Delft kwam en gewend was alles klaar te vinden. Bovendien mag je dan nog niet toonen hoe je er mee in zit, dus zei ik zeer overtuigd: „Er moet een tafel komen.” Over het hoe en waar, waren we het spoedig eens, en terwijl er werd gemeten en opgeschreven, had ik weer tijd om wat meer te bedenken. Zoo kwamen er gas- en waterleiding, een donkere kast voor polarisatie, enz.

Dat ik zóóveel gaskraantjes nodig had, werd wel erg gek gevonden en daarvoor moest ik een beetje pleiten.

Intusschen kon ik nog niets doen en na een dwaalpartij door de fabriek, waarbij ik dacht er nooit meer uit te kunnen komen, nam ik gauw een trein naar Delft, waar juist de novieten werden ontvangen.

Bij de verdere inrichting deden zich nog vele moeilijkheden voor. Bijvoorbeeld om een titreerek goed opgesteld te krijgen. (Weten jullie allemaal wat voor vloeistof er in de waschfleschjes zit?).

Zoo had ik telkens voor mezelf een gemakkelijk excuus om weer eens in Delft te gaan kijken hoe het daar was. Maar toen ook het glaswerk aankwam, werd het ernst met het werk!

De groote kwestie was, om een plaats in het bedrijf te veroveren. In het begin moest ik natuurlijk alles zelf zoeken, informeerden naar binnengekomen grondstoffen en dan monsters nemen.

Toen men na eenigen tijd aan het bestaan van het lab. was gewend, kwamen we in het stadium, dat van allerlei afdeelingen naar mij toe werd gebracht wat maar eenigszins kon worden beschouwd als thuis te behooren op mijn terrein.

HERINNERING

Waarschijnlijk was dat een welkome gelegenheid om opruiming te houden.

Ik kende toen den weg in de fabriek en de verschillende chefs, waarmee ik nogal eens een praatje maakte om op de hoogte te komen van het bedrijf. Met één oude baas was ik zelfs zulke goede vrienden, dat hij zeide: „Nou, dag juffie.”

Zoo ontstond langzamerhand de gewenschte toestand, dat alles, waar ze geen raad mee wisten, naar het lab. werd gebracht: misschien weet „de juffrouw” er wel wat op.

Dit alles is lang geleden, later is het laboratorium verplaatst naar een betere ruimte en wegens uitbreiding van de kantoren zelfs nog eens verhuisd. Ik ben niet meer „de juffrouw”, maar het geheele personeel weet mijn naam en kan zelfs het woord laboratorium uitspreken.

Daar ik alleen heb willen vertellen van mijn eerste werk in de praktijk, eindig ik hiermede, hoewel er ook aan later jaren veel herinneringen zijn, die ik voor mezelf nog graag eens ophaal.

M. ZAAYER.

LUSTRUM-FRAGMENTEN.

De groote dag.

Zeg, wat ben jij van plan?
Ga je met of zonder man?
Mèt dat is toch nogal glad
Als ik er maar eentje had —
Wil je er van mij een leenen —
Zal ik je in de danskunst trainen?

En wat voor jurk trek jij an?
Wat voor bloem geef je je man
'k Vind 't toch een lam geval
Zoo'n souper en schrikkelbal
Enfin dan heb je nog een kansje
Op zoo nu en dan een dansje.

Kun je me niet wat voorbereiden?
Hoè moet je zoo'n man binnenleiden?
Moet ik hèm mijn arm aanbieden,
Zou hij soms van woede zieden
Als ik hem niet vóór liet gaan?
Waar heb jij je man vandaan?

Op manlooze lustrum vierster
Einsam im Nebel wandern.

De jongens, die zoo vreeselijk graag gevraagd werden.

O, meisje met charme
Wees toch mijn Carmen.
Als je oogen zoo lonken,
Maken ze me dronken.
Aan je golvende haren
Zal 'k eeuwige herinnering bewaren.

LUSTRUM-FRAGMENTEN

De gelukkigen.

Ik houd van je oogen,
Zoo helder en klaar.
Je neus iets gebogen,
De slag in je haar.
Zoo fier in je houding,
Zoo sterk in je stap —
Waarheen je ook ging,
Naar de kroeg of 't lab.

Lieden, die blauwtjes liepen.

Jullie spotten er maar mee,
Maar mijn ziel is als een bloedde snee;
Mijn hart is gespleten, gekorven.
O, waar' ik als kind reeds gestorven.
'k Ga ten onder aan mijn smarten,
Bitter gegriefd is mij 't warme harte.

Lieden, die wel wilden, maar

Was je maar niet zoo verlegen,
Dan had je hem al lang gekregen,
En lag hij geen lange nachten
Slapeloos je vraag te wachten.

Het bal.

Eindelijk, de dag is daar,
Lang verbeid door hem, door haar.
Oogen zeiden wat lippen verzwegen,
Diep waren ze elkaar genegen.

Het einde.

Te vroeg reeds werd naar huis gegaan,
De één-nachtdroom te niet gedaan.
Het afscheid nemen duurde lang,
Beiden voor de toekomst bang —

LUSTRUM-FRAGMENTEN

Na eenigen tijd.

Het gaat voorbij, herin'ring alleen
Bindt nog wat al lang verdween —
Het feest was mooi — de kater groot,
Niet langer leven — beter dood!

Slotzang.

Einsam im Leben wandern,
Leben ist einsam sein.
Kein Mensch kennt der Andern,
Jeder ist allein.

H.

IK ZIT IN EEN TREIN.

laten we zeggen treintje, want het vehikel waar ik mezelve in laat verplaatsen, is maar een heel gewoon boemeltje.

Nu is een boemel in den regel vervelend, maar die waar ik in zit, vervoert buitengewoon interessante personen, zoodat ik me best amuseer.

In mijn coupé is een druk gesprek gaande tusschen drie juffrouwen, nee, dames, ach nee, toch juffrouwen, ik zie het plotseling aan de manier, waarop één van de drie een pas verteld schandaal nog eens met een hoofdknik bevestigt.

Het schijnt heel erg te zijn, want Twee en Drie buigen het hoofd weer naar voren, overtuigd als ze zijn, dat ze nog wel meer te hooren zullen krijgen, historisch of niet. Inderdaad beweegt de onderkaak van één zich weer naar beneden en daarna natuurlijk naar boven. Dit, als een gymnastiekoefening gelijkmatig ettelijke malen achtereen.

Ik verwonder me, dat ze er niet moe van wordt. Op neer, op neer. De woorden, die ze op deze wijze de wereld instuurt, vormen samen een vreeselijk verhaal, want Twee en Drie geven nu dermate lucht aan hun ontzetting en verbazing, dat ik mijn hoed afzet, om eens te hooren waar het toch wel over gaat. Dat het niet comme il faut is, weet ik best, maar een mensch is een mensch, niet waar, en wie geeft nu niet eens toe aan zijn zwakheden. Het is erg, inderdaad héél erg, haast tè erg om *hier* neer te schrijven, wat ik nu te hooren krijg.

„Een man van 72 hè en een vrouw van 36. Het is wat?! Zij is voor de derde keer getrouwd en hij voor de eerste nou en je begrijpt hè dat zooiets misgaat hè. Hij is een beste man hoor, de broer van de zwager van mijn zuster. Maar zij! Zij is een kat, een kaai, ze zou je met de lepels om je ooren slaan, als ze kwaad is.” De trein fluit, hij vindt zeker,

IK ZIT IN EEN TREIN

dat hetgeen volgt en dat zeker heel dramatisch geweest moet zijn, niet geschikt is voor jonge meisjes ooren. De kaak gaat op en neer en ik doe als maar moeite om wat op te vangen. Ik ben de draad van het verhaal natuurlijk geheel kwijt, maar hoor tenslotte:

„Hij zit dik in zijn moeders hoor, endan die meissies van tegenwoordig! Niks meer, nee zeg nou zelf, korte rokkies, lichte kousen. Jawel en uitgaan! O mensch nee hoor je hoeft mijn niks te vertellen. Daar hebbie toch de dochter van ” Weer kan ik niets hooren; in welk familieverband de schandalige dochter tot Eén staat, zal ik niet weten. Maar ik mag al weer tevreden zijn met wat ik gehoord heb. Me dunkt genoeg om over te peinzen. Dik in je moeders! Bewaar me, ik veronderstel zoo, dat het een zoontje van de dame van 36 is. Nee, die zou dik in zijn Vaders moeten zitten. Enfin dan een soortgelijk geval, maar omgekeerd.

En dat de meisjes korte rokken dragen, wist ik ook niet. Groote God en ik heb juist al mijn gewaden langer gemaakt. Kom, en uitgaan doen ze dat nu zooveel? Ik zit veel meer thuis, dan dat ik uit ben.

Onder mijn overpeinzingen door, bekijk ik mijn beenbekleeding. Hm, gelukkig nogal donker. Eén weet niets meer te vertellen en aangezien de kaak in beweging schijnt te moeten blijven, eet ze een worstebroodje en kijkt naar buiten. Twee onderhoudt nu het gesprek door middel van Zoubkoff en de zuster van den Duitschen Keizer.

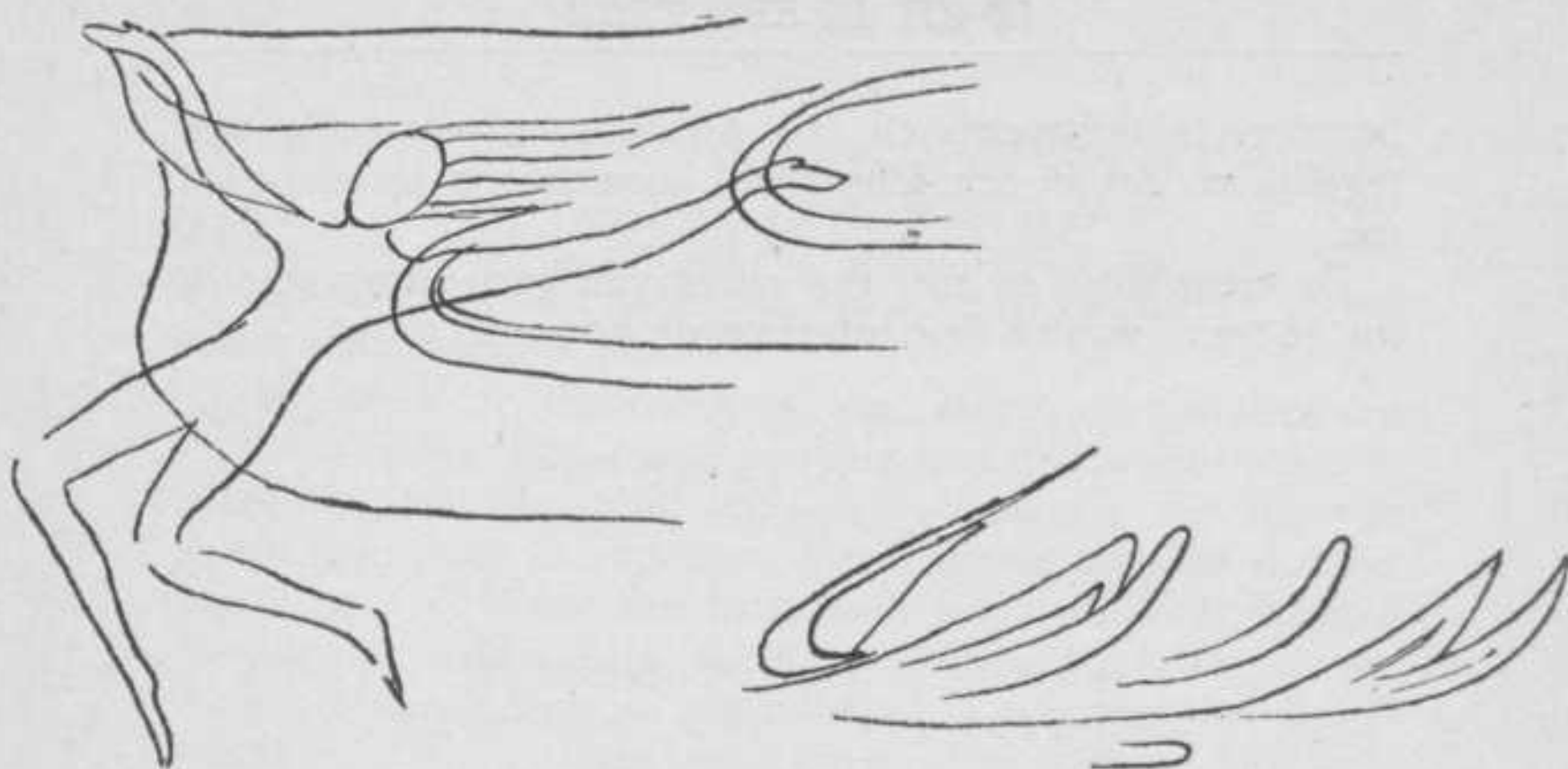
Eén doet onder het eten, nieuwe stof op voor een gesprek. Ze is niet klaar, of ze heeft het over de kool op het land en de malaise. Dat interesseert mij niet en Drie net zoo min. Ze rommelt in haar tasch, waar ik een sinaasappel in zie liggen, Twee eet chocola. Ik begin te verlangen naar het einde van mijn reis, ik ben dol op schandaaltjes, worste-

IK ZIT IN EEN TREIN

broodjes, sinaasappels en ook op chocola, maar alle vier tegelijk en dat in een schokkend boemeltje is te veel voor me.

De trein stopt en met een zucht van verlichting stap ik uit de trein, waarin drie interessante personen zitten.

S. H

De Wind is een lachend gezicht,
met een heel lange sleep van
golvende sluiers achter zich aan.

Als hij komt kust hij alles en
lacht om de verwarring die daar-
door ontstaat;

Een gefluister, gefluit, een
sluier die langs glijd — en hij
is verder gegaan. —

Hij is als een nooit te ver-
moeien kind: Speelt met alles,
vernield, werpt weer weg....
Om aan wat nieuws te beginnen.

Hij heeft plezier in zijn macht
en geniet van zijn eigen daden.
Als een kind is hij grillig.

DE WIND

Zijn wil gaat vóór!
Staat hem iets in den weg,
dan worsteld en vecht hij, dan
huilt hij en slaat om zich heen!

Dan kalmeert hij.
En ziet wat hij gedaan heeft.
En streelt zacht dat wat hij
gebroken heeft. . . .

Maar het duurt niet lang en hij
vergeet en speelt verder, altijd verder.

R. E. D.

STUDENTJE.

Door 't open raam komt een klein windvleugje. De papieren vol moeilijke en onbegrijpelijke integralen waaien aan één kant wat op, en ritselend vallen ze weer terug op hun plaats.

Het O.D. weerklinkt van de voetstap van een enkele eenzame collega, regelmatig tikt zijn wandelstok — — De laatste triller van zijn fluitje gaat verloren in de zware galm van de Oude Kerkklok. Het is 10 uur en na-examen-tijd.

Alléén ben ik achter gebleven met nog één enkel mondeling. De eenige troost die me blijft is een kopje thee en een pond aardbeien.

Mijn door examen doen verslapte geest laat niet toe dat nog meer om te, onthoudens" en Beekmanreceptjes worden ingestampt. Kilometers hangt het me de keel uit — ik wil wèg, wèg, van alle boeken en dictaatjes, wèg van al die huizen waar mensen bij elkaar hokken, vèr van de anders aantrekkelijke maar nu stinkende grachtjes. Alléén moet ik zijn, nog meer alleen dan ik al ben, maar samen met de heele wijde wereld en de hoge hemel.

Eén energiek oogenblik in die droomstemming doet me besluiten er werkelijk op uit te trekken. Eénzaam kar ik langs donkere wegen, mijn lantaarn ratelt en mijn fiets kraakt. Heerlijk is de koele wind door mijn wapperende haren, een heftig verlangen maakt me slap, het voelt warm achter mijn oogen, mijn hart is zóó vol, boordevol gevoelens die me verwarren.

Half droomend sterren tellend raak ik haast onder een auto — de moderne tijd staat geen middeleeuwsche droomerijen toe. —

Ik ga oppassen, maar waarheen ik ook kijk, overal treft me de jonge idylle van een mooie avond in Mei. — Be-

STUDENTJE

scheiden wend ik 't hoofd af, èven pijnlijk getroffen. Diep, héél erg diep in mijn hart ben ik jaloersch — ik zou toch óók zoo graag 'ns..... Maar néé, nooit!

„Pas op uw goede naam, mejuffrouw.” Maar waarom? Waarom ben ik ook niet 'ns gelukkig? Vooruit, kop op, niet langer dat gepietepeuter in je geheime gevoelens, je moet weer vroolijk zijn en uitgelaten — schaam je over je sentimentaliteit, ga een sterk verhaal ophangen over — wat je (niet) beleefde —.

Weer opnieuw ratelt mijn lantaarn en kraakt mijn fiets langs de fluisterend genietende paartjes — ze merken 't niet.

Uit openstaande ramen vang ik hier en daar 't brokstuk op van radio- of grammofoonmuziek, mijn rinkelende bel syncopeert mee.

Mijn sleutelbos rammelt tegen de deur, een verstolen blik naar mijn buurmans raam, — ja, hij is thuis — twee paar beenen steken naar buiten, ze wiebelen mee met de maat van een sentimenteel melodietje.

Mijn raam gaat dicht met een smak, mijn schemerlamp in de kast en mijn dictaatje eruit.

't Examenmonster grijnst me toe vanuit de schelle bureau-lamp, — de trouwe makker.

H.

„Studentje” op te vatten als vervolg van „Eerste-jaartje” uit Almanak '30—'31.

„SCHRIJVER, SCHRIJF DAT OP!!”

Daar wij gehoord hadden, dat de D.V.S.V. van Bestuur gewisseld had, haastten wij ons, onze opwachting te maken bij de nieuwe functionarissen. Tevens vroegen wij hen toestemming om eenige belangrijke vragen te mogen stellen, om onze lezers een indruk te geven van het nieuwe bestuur.

De Presidente liet zich even excuseeren, zoodat wij het eerst de Penningmeesteresse moesten ontmoeten.

Reeds van verre hoorden wij haar duidelijke stem op beminnelijke wijze eenige aanwijzingen geven, dan trad zij binnen en begroette ons ernstig en waardig.

Na de gebruikelijke plichtplegingen zetten wij ons allen ongedwongen en verklaarde zij zich bereid, aan onze wensch te voldoen.

Aldus begonnen wij:

1. Bent U niet bang dat Uw studie onder het waarnemen van uw functie zal lijden?

Met energiek hoofdschudden stelde zij ons gerust. „In het geheel niet.”

Opgewekt gingen wij verder:

2. Wat denkt U van de steeds meer voorkomende gewoonte der leden om zich te maquilleeren?

Even rimpelde haar voorhoofd, dan sprak zij mild: In te witte en te roode gevallen kan het zijn voordeel hebben.”

3. Wat lijken U de noodzakelijke factoren in een karakter om te slagen in Delft?

Met bewondering vernamen wij haar van diep inzicht getuigend antwoord: „Er zijn vele manieren van slagen. Willen wij ons houden bij het Diploma, dan noem ik: energie, opgeruimdheid, flair, ernstig werken en ook wel hersens.”

4. Welke ingrijpende veranderingen kunnen wij van U verwachten inzake het 1e jaar?

Deze vraag deed haar verschrikt zuchten. Zij toonde zich op dit gebied, waarover wij graag meer hadden gehoord, juist zeer gereserveerd.

„Een consequent en waardig voorbeeld der oudere jaars....” begon ze, terwijl ze ons doordringend aan keek.

Dit onderwerp scheen haar echter pijnlijk te zijn, zoodat we snel voortgingen:

5. Bent U idealiste?

Tot op zekere hoogte. Maar wij konden er geen hoogte van krijgen, welke hoogte. *)

Nu volgden de vragen elkaar snel op.

6. Lijkt het U noodzakelijk dat een bestuur een uitgesproken geloofsrichting heeft?

„Neen!”

7. Wat verstaat U onder decorum ophouden?

„Vertegenwoordiging naar hoogste waarde.”

8. Wat denkt U van het handwerken op de club?

„Daar waar het schoone kunstwerken betreft, aanmoedigen. Dus geen wollen hempjes breien, wel exquisite dessous.

9. Wat verstaat U onder een goed clublid?

„Iemand die niet voortdurend op den voorgrond treedt, maar ook niet uit gemakzucht zich achteraf houdt.”

„Een groote mond valt zelden toe te juichen. Hooge redelijke eischen moeten worden gesteld naar binnen en naar buiten.”

10. Vindt U zich zelf een goed clublid?

Tot onze ontzetting sprak zij: „Neen!” Gelukkig temperde zij dit door toe te voegen: „maar heelemaal een slecht clublid ben ik ook niet.”

*) Redactie : niet op gebied van huurcontracten.

Begrijpende, dat wij niet meer van haar kostbaren tijd in beslag mochten nemen, dankten wij haar voor het onderhoud. Zij verliet ons na een hartelijk afscheid, waarop de Presidente binnen trad. Wij wachtten eerbiedig tot deze zich in haar zetel gezet had.

Hierna beduidde zij ons met een langzaam en sierlijk gebaar, dat zij zich tot onze beschikking stelde.

Dus vingen wij aan:

1. Wat is de eerste plicht van een goed Bestuurslid?

„Zelfbeheersching,” antwoordde zij met gelaten overtuiging.

Uit een zoo juist verschenen officieele rede herinnerden wij ons eenige opvallende passages over de plaats die de D.V.S.V. in Delft inneemt, en wij vroegen:

2. Wat denkt U van de verhouding tusschen de D.V. S.V. en het D.S.C.?

Met een schouderophalen lispte zij:

„Zooiets is geen verhouding.”

3. Aarzelend, en zoo kiesch mogelijk, vroegen wij, of haar garderobe reeds in orde was?

Eenigszins uit de hoogte deelde zij ons mede, dat zij op dit gebied niet meer activiteit dan gewoonlijk aan den dag wenschte te leggen.

Zij hoopte, dat haar Bestuurschap geen speciale stempel op haar zou drukken.

Bevreesd voor het verloren gaan van een kostelijke traditie, informeerden wij, of zij wel van plan was, steeds voor te gaan met het zingen op straat bij feestelijke gelegenheden?

Tot onze schrik bemerkten wij een teer punt te hebben aangeraakt. Met intense afschuw sprak ze:

„Ik zal nooit mijn stem verheffen op straat, tenzij ik zelf niet meer weet dat ik het doe.”

5. Wat vindt U van meer belang op vergaderingen: een harde hamer of een harde stem?

Daar zij geen keus had, verklaarde zij zich voor den hamer, maar zij voegde er beminnelijk aan toe dat het optreden der leden geen van beide absoluut noodzakelijk maakte.

6. Wat dunkt U van de plaats van Nederland in het Internationaal Studenten Leven?

Zij achtte dit een belangrijke plaats, waarvan Delft in de toekomst hopelijk de centrale plaats zou innemen.

7. Wat denkt U van een Interacademiaal Handwerk-concours?

Enthousiast riep zij uit: „Dat kan heel knus worden.” De Jury zou natuurlijk uit kunstzinnig aangelegde Professoren (eventueel -dames) bestaan.

8. Zou hier guimpe of frivolité favoriet zijn?

„Dit kan ik onmogelijk voorspellen,” sprak zij. „Wat Delft betreft, dit blinkt uitgesproken uit in kruissteek-techniek, toegepast op vestjes, taschjes, kussentjes, tafellakens, etc.”

9. Wat denkt U van worstelwedstrijden en zware atletiek?

Kort antwoordde zij, dat zij daarvan nog meer succes verwachtte.

Daar wij op de hoogte zijn van wat er Leeft op de club, wilden wij deze unieke gelegenheid niet voorbij laten gaan zonder deze vraag te stellen:

10. Zult U ervoor zorgen, nimmer te speechen wanneer het eten opgeschept is?

Boosaardig glimlachte zij, en beduidde ons beleefd, maar duidelijk dat belangrijke bezigheden haar riepen.

Wij haastten ons dus, haar te danken voor het onderhoud. Zij verdween daarop geluidloos, na ons een samen-zijn met de secretaresse toegezegd te hebben.

Na een poosje verscheen deze minzame persoonlijkheid, met in haar eene hand een stroopwafel, waaraan zij af en toe met welbehagen knabbelde.

Behaaglijk schikte zij zich in de luie stoel, en kirde even voldaan, waaruit wij opmaakten dat ze zich tot onze beschikking stelde.

Wij vroegen daarom snel:

„Hoe bent U eigenlijk in het Bestuur gekomen?

Zij keek ons opgewekt aan, terwijl zij met haar spitse tandjes een kruimeltje van de wafel bikte.

Bij nader inzien leverde het antwoord toch moeilijkheden. Het lokte haar echter zeer, alles te wijten aan persoonlijke charme.

2. Bent U niet bang dat uw prestige zal lijden onder uw voortdurende aanwezigheid in het koffiekamertje?

„Integendeel, ik verwacht dat het er door verhoogd zal worden.”

3. Kunt U ons een korte uitleg geven van het clublied der D.V.S.V.?

Een ondeelbaar oogenblik was zij uit het veld geslagen, dan sprak zij plots, met ontroerende ernst: „Ons Clublied is gedicht door Vrouwen, die het ernstig meenden. Zij wilden de D.V.S.V. tot een hoog en idealistisch peil opwerken. Wat de beteekenis van den inhoud betreft, deze is niet zoo groot, en slaat meer op de ideale Studente. Het is meer te beschouwen als een aansporing, een soort krijgslied.”

Bij deze heldere uitlegging legden wij ons gaarne neer.

4. Wat beschouwt U als het maximaal aantal boterhammen dat men met fatsoen kan nuttigen aan de koffietafel?

„Drie, desnoods vier.” Zij bleef pertinent erbij dat vijf teveel was.

5. Drinkt U op recepties thee of port?

Kort en beslist klonk het: „Port.”

6. Wat denkt U van den nieuwen G.G. van Indië?

Zij vloekte hierop ongemotiveerd, maar dat kon ook te wijten zijn aan een harde stroopwafelzone.

„Even voortreffelijk als zijn voorganger.”

Met dit diplomatieke antwoord moesten wij ons tevreden stellen.

7. Wat denkt U van Marlene Dietrich?

„Ach! Als ik een man was....”

Dan, zich behaaglijk achterover vleiende, expliceerde zij verder: „Als mensch heb ik een ontzaggelijke bewondering voor haar spel en uitbeelding. Als vrouw word ik wel eens gekwetst door de cynische wijze, waarop zij intimiteiten weergeeft.”

8. Voelt U meer voor de klassieke balletkunst of voor Mary Wigman?

Zij was uitgesproken voor het ballet, omdat de Beenen daar meer tot hun recht kwamen.

9. Wat verstaat U onder Decorum?

„Kijk eens,” sprak ze plots vertrouwelijk, „een lintje is slechts een uiterlijk stempel der functie ..”

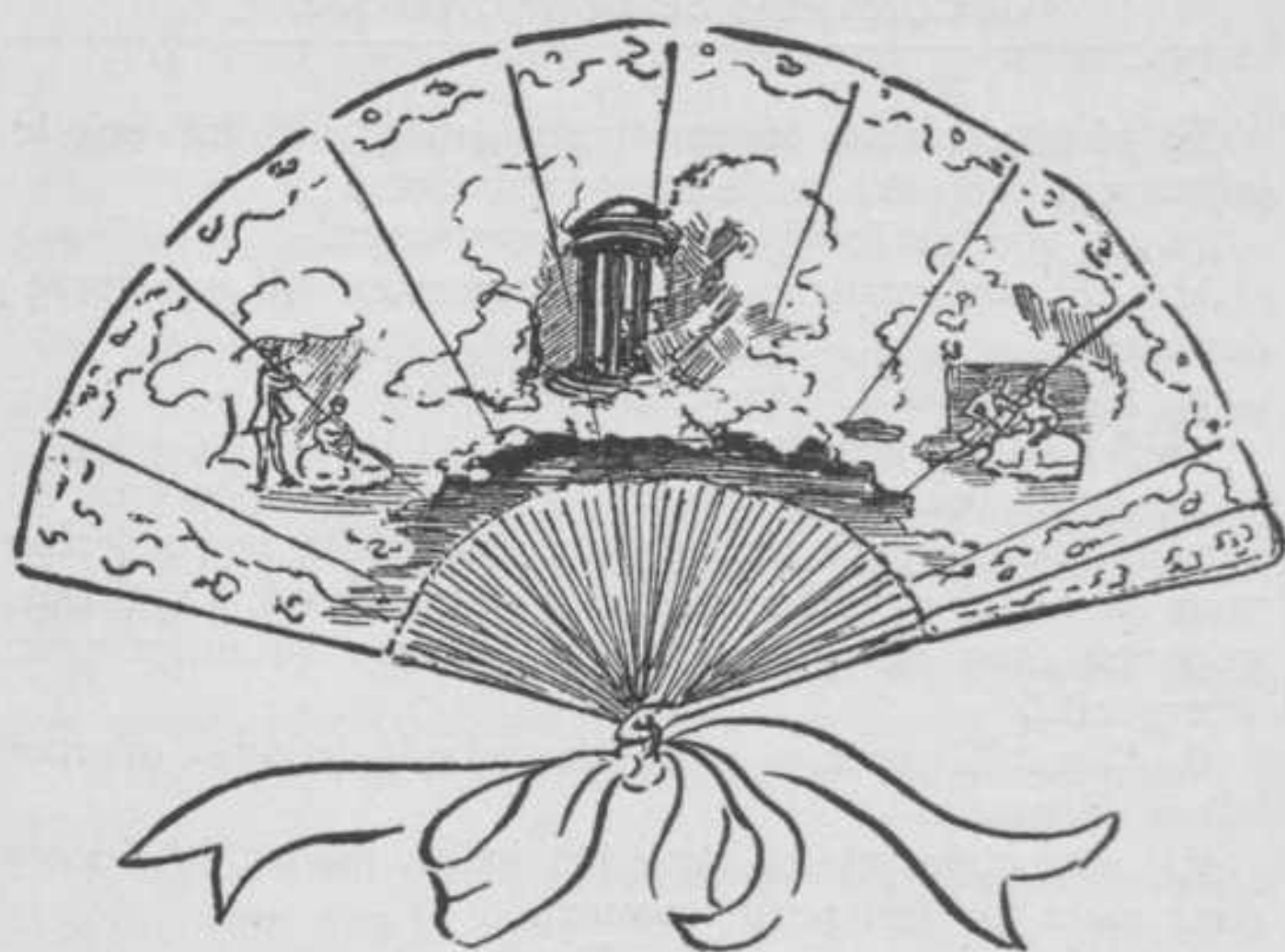
Hierop zweeg ze even diepzinnig.

„Ik voor mij,” sprak ze dan rayonnante, „stel me alles voor van een betooverende glimlach.”

Wij gaven ook te kennen dat we hiervan een zekere uitwerking verwachtten.

Doorgaande hierop bleek, dat we het eens waren, dat ook in het innerlijk clubleven veel meer decorum betracht moet worden.

Aangezien hier de laatste kruimel van haar wafel was verorberd, en zij keek, of ze verlangde naar meer, begrepen wij, haar niet langer meer te moeten ophouden. Wij namen dus snel en hartelijk afscheid, met de wensch van een voorspoedig Bestuursjaar.

AH!

Het was een schoone zomeravond.

Verlaten lag het koninklijk park. Een enkel takje kraakte, een eikel viel ritselend, een vleugje geluid van een vluchtend eekhorentje. Iets wits schemerde onder de boomen, een marmeren Diana of Venus. Op het eilandje in de rimpelooze vijver, stond rank en frêle een koepeltje, en spiegelde zich in het water, coquet en rozig.

Temple de l'amour.

Toen knerste het grint, een geritsel klonk, als gingen meters zijde door aanprijzende koopmanshanden, een wanhopige zucht....

Op een open plek aan de vijver verscheen marquise de M., haar rokken ruischten, dat een rimpeling over het water voer, geagiteerd keek ze rond, klaar tot een snelle vlucht.

„Mon Byou! Mon Amour!” fleemde een diepe veroverende stem.

En zij, zich schichtig wendend naar alle kanten, zag iets blanks wuiven. Een hand, omwolkt door nevelige kant, wenkend van achter de dichte haag naast Cupido, lokkend naar het duister.

Ze zwijmelde, wendde zich, als zocht ze het pad, waarlangs ze gekomen was.

Toen verward, als vluchtend verliet ze het pad, tot een hand de hare vond, een slanke gesoigneerde mannenhand.

O, Temple d'amour.

Marquise de M... was gezeten in haar boudoir en schreef aan haar memoires.

Exquise gedachten kwamen op in haar hoofdje, dat even boog onder de modieuse poederpruik. Haar spitse vingers omspannen een kostbare veder, waarmee ze dunne lettertjes teekende op geparfumeerd papier. Dit was in haar overvolle, mondaine leven, het eenige rustige uur dat ze had, het eenige, dat ze vrij hield voor rendez-vous met zichzelf.

Ze glimlachte, bij een zoete herinnering, die ze vastlegde op haar rose papier. Behaaglijk voelde ze de pracht van haar charmeuse toilet om zich, door de groote open balcondeuren woei een zoete bloemengeur.

O, la vie brève.

Er werd geklopt.

Binnen trad haar page, klein zwart monstertje, met een rose, gevederde tulband op, en bracht op een zilveren blad een pakje en een lila enveloppe. Het pakje bevatte een kostbare doos vol delicious confijt, de enveloppe een velletje, dat haar deed glimlachen.

Het zwarte ventje wachtte, tot zij een rose antwoord had geschreven, nam het buigend aan en verdween.

Eh, bien!

Weer zette zij zich aan haar tafeltje en dacht na.

O, hij converseerde ravissant, geestig, charmant. Ieder geschenk was een wonder van smaak. Zijn gelaat was aangenaam om naar te kijken, wanneer het verscheen voor het raampje van haar draagstoel.

Sierlijk was zijn hoofd, wanneer hij het boog ter handkus.

Maar 't schoonst was hij te paard, als hij draafde naast haar koets. Velen benijden haar dan, zoo décoratief was hij.

Te paard!

Het was curieus, maar bij daglicht had ze hem nog nooit anders dan te paard gezien.

Zij trok haar exquisite schouders op en glimlachte.

O, la vie brève.

De stilte in de machtige bosschen om het jachtslot was wreed verstoord.

Horens schalden, honden blaften, met moeite hielden knechts de trappelende paarden in bedwang.

De graaf gaf een jachtfeest.

Op de gaanderij om het slot praatten en lachten de dames en schikten haar fluweelen jachtcostumes of bewonderden elkaars bepluimde steekjes.

Dan daalden ze de treden naar den voorhof af en lieten zich door de heeren in het zadel helpen.

Weg reed alles, den frisschen morgen in. Marquise de M. strekte haar rug, uitdagend wuifden de veren op haar hoed, vroolijk wendde ze haar gelaat naar hem..

De beste ruiters van allen was hij, jong, geestig. Hun stemmen klonken in waardig debat.

Zoo reden zij 't gouden herfstbosch in.

Ah Plaisir d'amour.

Het was bal in 's konings paleis.

AH!

Op de tonen van statige muziek bogen en wendden zich honderden paren. In duizenden spiegels flonkerden millioenen kaarsen. Zijde ritselde, kant en linten deinden sierlijk mee.

Hand aan hand, oog in oog, men boog, keerde, boog, glimlachte.

Alleen marquise de M... verveelde zich affreus, want hij die haar door den dans voerde was haar eigen echtgenoot, plotseling terug van een diplomatieke missie.

Dan geleidde hij haar naar een zetel, maar spoedig verzocht zij hem het kanten wolkje te zoeken, hetwelk zij zakdoek noemde en dat verloren was.

Ze zuchtte achter haar waaier.

Ah! Die gepoederde lokkenpracht kende zij.

Hein! Had ze zich vergist?

Zij zond een glimlach.

Zij pruilde en ontving gelaten de zakdoek van den onvolprezen echtgenoot.

Hij reikte haar de hand en op roksafstand naast haar voortschrijdend, voerde hij haar mee. Zij gingen langs vele spiegels en zij keek opzij, over zichzelf kon ze tevreden zijn. Maar plotseling.... ze voelde een flauwte naderen. Zijn beeltenis, zijn lokkig hoofd, zijn stoere schouders, de aanbiddelijke kant van zijn jabots.

Maar vanaf zijn knieën, thans niet stekende in gekapte rijlaarzen, weken zijn beenen meedoogenloos strak omspannen door een zijden kous, weken steeds verder, en als waren ze langs een hoepeltje gespannen kwamen ze weer tot elkaar in zijn iets naar buitenstaande voeten, die staken in roodgehakte gespschoenen. Zij zwijmelde.

Ah! Als ging hij een varkentje vangen, hij koning van het ros.

Hulpeloos stond daar de echtgenoot, met de bezwijmelde marquise in zijn gestrekte armen.

Ah! Dien avond schreef langzaam en weemoedig haar veder:

„Plaisir d'amour ne dure qu'un instant, Chagrin d'amour dure toute la vie!

BEGINVARIUM.

Il serait vraiment lamentable que tants de mots char-
mants, si profonds, parfois si chargés de sens, soient perdus.

A. GIDE.

CLUB.

..... het gelukkig en rustig verfijnd en intellectueel
tehuis, van menschen van goeden wil en goede gezindheid.

Uit: De Godsdienst der Vrijmetselarij.

OP STEMMING T. G.

Een verwant onderwerp van studie, vermeerdert de sym-
pathie.

LUSTRUM-INVITATIE.

Hij kon niet dadelijk het juiste antwoord vinden.

„Asyl”.

L. H. EN K. v. S. OP LUSTRUMBAL.

Zij sloeg een krinkelende pier aan de haak.

„Het Verraad.”

J. B.

.....de kittige dribbelpasjes van het kleine meisje.
„Het Verraad.”

VOORBIJGANGERS O.D. 26.

En hij passeerde nooit zonder te groeten, al zat slechts
de poes in 't venster.

BJÖRNSON.

SOMMIGE CLUBLEDEN.

Zij trad ten dans, waarachtig, zooals a great man of war,
een oorlogsschip, te water ging.

BJÖRNSON.

SPITS IN ROK.

Al draagt een aap een gouden ring,
Het is en blijft een leelijk ding.

N. H.

Ernst ist das Leben, heiter ist die Tanz.

SCHILLER.

O.D. 81.

Schreeuwend en grijnzend verdrongen de apen zich voor
de kooiopening.

„Dierenboek.”

EERSTE-JAARS.

Ze eten slordig en moesten in 't bad.

„Opmerker.”

B. v. M.

Werken en denken en leeren is leven.

DE GENESTET.

VARIA

BEVRIENDE VEREENIGING(EN).

Door onzen omgang met anderen moeten zij, en ook wij, beter worden.

TUSSCHENVARIUM.

Er zijn drie kanten aan iedere zaak: uw kant, de andere kant en de juiste kant.

KEES.

Een slecht humeur is de verkoudheid der ziel.

F. v. B.

Weest Uzelf, zei ik tot iemand,
Maar hij kon niet, hij was niemand.

DE GENESTET.

B. H.

Als onze argumenten wat al te duidelijk weerlegd worden,
worden we driftig.

SPIEGEL IN DE GANG.

De lijst droeg meer sporen van vliegen, dan van verguldsel.

BJÖRNSON.

ZEKERE D. V. S. V.-LEDEN.

Wenn über eine gewisse Sache mal endlich Gras gewachsen ist, kommt ein dummer Kamel gelaufen, das alles wieder runter frisst.

L. A.

Haar temperament drong haar verkeerde kanten uit en speelde haar parten.

„Maja”, v. VORDEN.

TUSSCHENVARIUM.

Il est plus nécessaire d'étudier les hommes *) que les livres.

LA ROCHEFOUCAULD.

G. IJ.

Tout ce visage respirait un feu, un animation, une intelligence surnaturelle.

Ariel où la vie de Shelly, MAUROIS.

L. P. EN PIJNACKER.

Wenn die Elisabeth,
Nicht so schöne Beine hätt.

L. S. EN ANDERE TWEEDE-JAARS.

„Ge vergeet, dat we nu zoo langzamerhand mondig zijn geworden.”

„De Nar uit de Maremmen.”

M. D.

Wat had dat persoontje naieve maniertjes.

„Gouden teugels”.

F. S.

Hij was een klein, droog mannetje en wist niet hoe met vrouwen om te gaan.

*) Noot van de Redactie: La femme est aussi homme.
(Dit zijn geen manwijven). (BOLLAND).

VARIA

TUSSCHENVARIUM.

Die Irrthümer des Menschen machen ihn eigentlich liebenswürdig.

GOETHE.

J. B.

Stille hartstocht trilt in haar woorden.

GÖSTA BERLING.

P. v. L.

Niemand kan eindigen met groot te zijn, als hij niet klein begonnen is.

KLIEKEN.

Een gezond verstand kennen we meestal toe aan hen, die 't met ons eens zijn.

EERSTE-JAARS.

Ik betwijfel of ze een privé leven hebben.

Filmverslag.

SPITS.

Rustig en kalm waarnemen is een eerste vereischte voor het verkrijgen van een goed resultaat.

„Beetwortelen-industrie.”

EERSTE JAAR.

Hoe genoeglijk rolt het leven
Des gerusten landmans heen.

TOLLENS.

TWEEDE JAAR.

Ik geloof dat een mensch meestal beter is, dieper denkt, edeler voelt dan hij schijnen laat.

COUPERUS.

VARIA

DERDE JAAR.

Blaaskaken en zeepbellen bersten spoedig.

VIERDE JAAR.

.....
.....

VIJFDE JAAR.

La jalousie c'est l'art de se faire encore plus de mal à soi qu'aux autres.

EINDVARIUM.

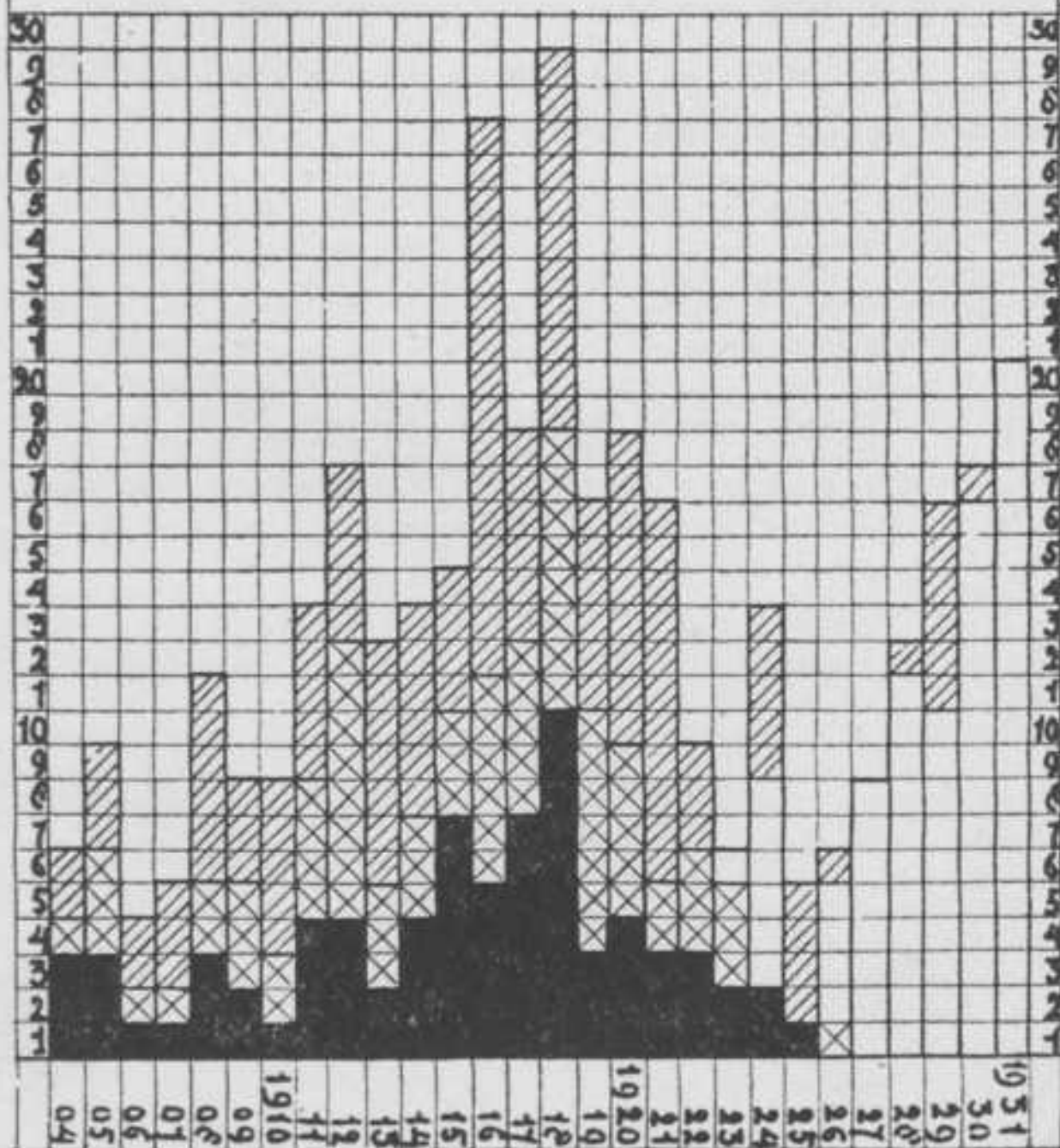
Wat, lacht gij?! Verandert slechts den naam en de geschiedenis geldt uzelve.

HORATIUS.

EXAMEN-UITSLAGEN.

OVERZICHT OP 29 OCT. 1931 VAN HET
AANTAL GEWONE LEDEN AANGEKOMEN
IN DE JAREN VAN 1904-1931.

- AFGESTUDEERD BETREKKING BEKLEEDEND
- ⊠ AFGESTUDEERD GEEN BETREKKING BEKLEEDEND.
- ▨ STUDIE NIET BEEINDIGD
- NOG STUDEEREND

EXAMINATION

1. The first part of the examination is a written test. This test is designed to assess the candidate's knowledge of the subject matter. It consists of a series of questions that cover the main topics of the course. The candidate is given a fixed amount of time to complete the test. The questions are of varying difficulty, and the candidate is required to provide a written answer to each one. The written test is a crucial part of the examination, as it allows the examiner to evaluate the candidate's understanding of the subject in a detailed manner.

2. The second part of the examination is a practical test. This test is designed to assess the candidate's ability to apply their knowledge in a practical setting. It consists of a series of tasks that the candidate is required to complete. These tasks are designed to simulate real-world situations that the candidate may encounter in their professional life. The candidate is given a fixed amount of time to complete the tasks. The practical test is a crucial part of the examination, as it allows the examiner to evaluate the candidate's ability to apply their knowledge in a practical setting. The practical test is a crucial part of the examination, as it allows the examiner to evaluate the candidate's ability to apply their knowledge in a practical setting.

EXAMEN-UIITSLAGEN 1931.

PROPAEDEUTISCH EXAMEN.

Scheikundig Ingenieur of Technoloog: de dames

J. BRAND.

C. M. VAN DIJK.

J. H. EVERTS.

J. H. DE KRUYFF.

J. W. VAN LESSEN.

M. A. LOCHMANN

VAN KÖNIGSFELDT.

C. G. H. MAX.

J. C. DE QUANT.

A. C. VAN VREESWIJK.

Natuurkundig Ingenieur: de dames

G. BOEZAARDT.

M. C. VAN BRINK.

B. VAN MANEN.

CANDIDAATS-EXAMEN.

Scheikundig Ingenieur of Technoloog: de dames

A. C. W. C. BOT.

F. J. VAN BUUREN.

I. HIEMSTRA.

T. VAN DEN HOEK.

A. E. H. JAGER BRUINING.

M. KNOTTENBELT.

Bouwkundig Ingenieur: de dames

W. VAN DEN BROEK

D'OBRENAN.

A. P. VAN RIJSWIJK.

Electrotechnisch Ingenieur: de dames

E. DOELMAN.

A. DE KROES.

INGENIEURS-EXAMEN.

Scheikundig Ingenieur of Technoloog: de dames

E. LANDEWEER.

K. PEEREN.

Bouwkundig Ingenieur: de dames

W. C. M. JANSEN.

J. KRET.

P. W. ROOSEBOOM.

PROMOTIES.

Op 21 October 1931 promoveerde tot doctor in de technische wetenschap Mej. N. H. J. M. Voogd, scheikundig ingenieur, na verdediging van een proefschrift, getiteld: „Over de bereiding van zuivere ceriumpreparaten en over inverse smeltpunten”, en van „Stellingen”.

Deze promotie geschiedde met lof.

Op 4 November 1931 promoveerde tot doctor in de technische wetenschap Mej. M. G. TER HORST, scheikundig ingenieur, na verdediging van een proefschrift, getiteld: „Tetramminen Kobaltcomplexen”, en van „Stellingen”.

LEDENLIJST D. V. S. V. 1931—1932.

De Vereeniging telt 5 eere-leden; 72 gewone leden;
29 buitengewone leden en 27 donatrices en donateurs.

Clubgebouw: Oude Delft 26.

Telefoon No. 1722.

Postgiro No. 75174.

EERE-LEDEN

NAAM.	ADRES.
Mevr. Ir. A. Penninck van Ouwehand-Scheltema.	Tunbridge Wells, 11 Court Road, England.
Mevr. Ir. P. J. Verhey-Rombach.	Fockemalaan 83, Amersfoort.
Ir. J. C. C. Postma.	Pauwenlaan 14, Den Haag.
Mevr. Ir. F. C. Gebing-van Neck, c.	Bandoeng.
Mevr. E. Douglas-Mac Gillavry.	Tambang Sawah, Benkoelen, Sumatra.

GEWONE LEDEN

NAAM.	ADRES.	VACANTIE-ADRES.
Adels, A. w_1 en e_1	Verhagen Metmanstr. 22, Rijswijk. Tel. 119552 Haag.	Idem.
Arrias, E. t_5	Phoenixstraat 19.	v. Speykstraat 16, d. Haag. Tel. 332773.
Atema, H. M. n_2	W. de Zwijgerstraat 27.	Idem.

NAAM.		ADRES.	VACANTIE-ADRES.
Boezaardt, G.	n_3	Oude Delft 26. Tel. 1722.	Westerstraat 2, Zwolle. Tel. 4472.
Borst, C. de	t_1	Hoflaan 5, Wassenaar.	Idem.
Bot, A. C. W. C.	t_5	Poortlandlaan 55.	Marktstraat 25, Wageningen.
Brand, J.	t_4	Provenierssingel 8, Rotterdam.	Idem.
Bregman, H. J.	e_1	Phoenixstraat 19.	Coevorden.
Brink, M. C. van	n_3	Oude Delft 26. Tel. 1722.	Nieuwe Stad 132, Leeuwarden. T. 4332.
Brobbe, L. M.	t_2	Kleiweg 268, Hillegersberg.	A. v. Bleyenburghstr. 18, Dordrecht.
Broek d'Obrenan, W. van den	b_5	Markt 66.	Hoornbr.l. 7, Rijswijk. Tel. 119157 Haag.
Buuren, F. J. van	t_5	Bergschelaan 167b, R'dam. Tel. 40080.	Idem.
Buyze, A. C.	t_4	v. Boetzelaerlaan 201, d. Haag. Tel. 552300.	Idem.
Canter Cremers, F.	b_4	Oude Delft 142.	„de Oase, Utrechtsche weg, De Bilt. Tel. 28093 Utrecht.
Denekamp, F. H.	t_4	Mathenesserlaan 454a, R'dam. Tel. 34390.	Idem.
Diehl, J. M.	t_2	Copernicusstraat 99, Den Haag.	Idem.
Diephuis, M.	b_1	Hugo de Grootstraat 1.	Idem.
Doelman, E.	e_5	Schietbaanlaan 90a, Rotterdam.	Idem.
Dijk, C. M. van	t_3	Lubeckstraat 14, d. Haag. Tel. 390305.	Idem.

NAAM.		ADRES.	VACANTIE-ADRES.
Ebbinge Wubben, D. H. E.	b_1	Malakkastraat 107, Den Haag.	Idem.
Elders, H.	s_2	Stadhoudersplein 18, Den Haag.	Idem.
Everts, J. H.	t_3	W. de Zwijgerlaan 120, Den Haag. Tel. 553270.	Idem.
Fortanier, A. H.	t_1	Van Weelstraat 24a, Rotterdam.	Idem.
Gerlagh, L.	n_1	Burg. Knappertl. 130, Schiedam. Tel. 68013.	Idem.
Gisolf, E. J. C.	t_2	Cameretten 1. Tel. 25.	Idem.
Hagethorn, N. E. M.	t_2	Singel 162, Schiedam. Tel. 68937.	Idem.
Harberts, C. L.	t_2	Phoenixstraat 7. Tel. 1646.	Bolwerk Noord 33, Bergen op Zoom.
Hartmans, N. E.	t_4	Keppelerstraat 147, Den Haag.	Idem.
Hattum, M. J. F. E. W. van	b_2	Phoenixstraat 7, Tel. 1646.	v. d. Does de Willebois- singel 8, 's-Hertogen- bosch. Tel. 746.
Hiemstra, I.	t_5	Bibliotheekstraat 1, d. Haag. Tel. 113065.	Idem.
Homans, L. N. S.	t_5	Julianalaan 24.	Zonnelaan 10, Hilver- sum. Tel. 981.
Hylkema, W. M.	t_2	Markt 25.	Anna Paulownalaan 33, Amersfoort. Tel. 979.
Jager Bruining, A. E. H.	t_5	Ch. de Bourbonstr. 52, Den Haag.	Idem.
Jansen, W. C. M.	b_5	Lange Haven 19, Schiedam. Tel. 68108.	Idem.
Kingma, H.	t_4	Oostsingel 88.	Appelmarkt, Makkum. Tel. 19.

NAAM.		ADRES.	VACANTIE-ADRES.
Kloes, C. J.		Meezenlaan 32, d. Haag. Tel. 339300.	Idem.
Koeleman, C. C.	t_5 b_1	Heemskerkstraat 18.	Ed. Knollstr. 27, Karls bad, Cr. Sl. R.
Krediet, J. H.	t_1	Hoogstraat 198, Schiedam. Tel. 68091.	Idem.
Kret, J.	b_5	Adrianalaan 395, Rotterdam.	Idem.
Kroes, A. de	e_5	Schiedamscheweg 145, Overschie. Tel. 68520.	Idem.
Kruijff, J. H. de	t_3	Oude Delft 26. Tel. 1722.	Mauritsstr. 100, Utrecht. Tel. 13750.
Lessen, J. W. van	t_4	Frankenslag 329, d. Haag. Tel. 552851.	Idem.
Lochmann van Königsfeldt, M. A.	t_3	Segbroeklaan 69, d. Haag. Tel. 339354.	Idem.
Loghem, P. van	b_1	v. Montfoortlaan 13, d. Haag. Tel. 775012.	Idem.
Manen, B. van	n_3	Corn. Trompstraat 73.	Bouwmeesterstraat 54, Arnhem.
Marle, J. C. M. van	b_1	v. Hoytemastraat 1 ^F , d. Haag. Tel. 775253.	Idem.
Max, C. G. H.	t_2	Corn. Trompstraat 70.	Verspronckweg 109, Haarlem. Tel. 16009.
Meulen, A. T. H.		Oost-Zeedijk 59, R'dam. Tel. 53378.	Idem.
Milborn, S. M.	t_1 t_4	Danckertstraat 1, Den Haag.	Idem.
Minjer, C. H. de	t_2	Voorstraat 194, Dordrecht. Tel. 4032.	Idem.
Müller, J. H.	t_1	Anemoonstraat 120, d. Haag. Tel. 338040.	Idem.

NAAM.		ADRES.	VACANTIE-ADRES.
Numans, H. G.	t_8	Oude Delft 46.	Idem.
Perelaer, H. E.	t_1	Jacob Gillesstraat 32, Den Haag.	Idem.
Polis, A. G. M.	t_3	Frankenslag 350, d. Haag. Tel. 555306.	Idem.
Pont, H. M. de	t_3	Oude Delft 26. Tel. 1722.	Driebergensche weg 16 C, Zeist. Tel. 243.
Quant, J. C. de	t_4	Buys Ballotstraat 64, Den Haag.	
Ross van Lennep, B.	t_2	Van Speykstraat 1.	„Zonnekamp”, Oirsbeek L. Tel. 665 Heerlen.
Rijswijk, A. P. v.	t_5	C. Speelmanstraat 43, d. Haag. Tel. 771114.	Idem.
Snepvangers, L. W.	t_2	Stadhoudersplein 148, d. Haag. Tel. 330455.	Idem.
Soeters, E.	b_1	v. Diepenburchstr. 28, d. Haag. Tel. 774411.	Idem.
Strumphler, C.	b_1	Corn. Trompstraat 73.	Izaäk Evertslaan 17, Arnhem.
Struyk, A.	b_4	Hof van Delftlaan 37.	Idem.
Vellenga, B. R. N.	t_1	Palestinastraat 53, Rotterdam.	Idem.
Vloodt, J. C. van der	t_2	Botaniestraat 15.	Parkstraat 11, Baarn.
Volker, P. C.	t_1	Oostsingel 103.	v. Lennepstraat 73, Sliedrecht.
Voort, J. L. M. van der	n_2	Hugo de Grootstraat 1.	Idem.
Vreedenburg, J. C. A. G. M. C.	t_4	Galileistraat 144, d. Haag. Tel. 330666.	Idem.

NAAM.	ADRES.	VACANTIE-ADRES.
Vreeswijk, A. C. van t_4	C. P. Tielestraat 7, R'dam. Tel. 30560.	Idem.
Wierda, T. G. t_2	Hooikade 38.	2de Fok 13, Heerenveen.
Wolfsheimer, M. A. C. b_3	Hugo de Grootstraat 1.	Utrechtsch weg 95, Hilversum.
Wttewaall, E. M. n_1	v. Leeuwenh.singel 4.	Burg. Wallerlaan 3, Houten.
IJzerman, G. A. b_1	Corn. Trompstraat 73.	„Taman Sari”, Almelo.

BUITENGEWONE LEDEN

NAAM.	ADRES.
Ir. E. F. van der Ban, <i>c.</i>	Kampersingel 70, Haarlem.
Ir. C. H. M. Boeree, <i>b.</i>	Kempenaerstraat 54, Oegstgeest.
Ir. A. R. Brandsma, <i>t.</i>	Schans 82, Huizum (bij Leeuwarden).
Ir. R. Cohen, <i>t.</i>	Eiklaan 21, Rijswijk (Z.-H.).
Ir. L. Corbeau, <i>t.</i>	Vlamingstraat 26 <i>b</i> , Delft.
Ir. H. H. Dingemans, <i>t.</i>	Plantage Middenlaan 32, A'dam.
Ir. G. Dulfer, <i>t.</i>	Nieuwe Haven 73, Schiedam.
Ir. Ch. L. Doppler, <i>t.</i>	Kleverlaan 228, Haarlem.
Ir. G. A. van Dooren, <i>e.</i>	Lijsterlaan 16, Eindhoven.
Ir. C. S. van Gemerden, <i>t.</i>	Middellandsplein 13 <i>a</i> , Rotterdam.
Ir. Th. P. van der Graaf, <i>t.</i>	v. Leeuwenhoeksingel 26, Delft.
Ir. T. Hoog, <i>t.</i>	J. W. Frisostraat 3, Leeuwarden.
Dr. Ir. M. G. ter Horst, <i>t.</i>	Cath. Beersmansstraat 64 <i>a</i> , R'dam.
Ir. E. M. v. d. Kleinemulder, <i>t.</i>	Voorstraat 58, Delft.
Ir. E. Landeweer, <i>t.</i>	Maerten Trompstraat 2, Delft.
Dr. Ir. J. H. M. Manders, <i>e.</i>	L. v. Meerdervoort 277, Den Haag.
Ir. J. G. Opsomer, <i>e.</i>	Franschestraat 32, Nijmegen.
Ir. K. Peeren, <i>t.</i>	Poortlandlaan 16, Delft.
Mevr. M. Rebel-Bergsma.	Aniem Semarang, Java.
Ir. A. S. van Reyn, <i>e.</i>	Jozef Israelsstraat 69 <i>a</i> , Groningen.
Ir. H. Roosenstein, <i>t.</i>	Fockstraat 6, Delft.
Ir. E. E. Rosenboom, <i>e.</i>	St. Catharinastraat 54, Eindhoven.
Ir. R. van Rossen, <i>t.</i>	Burg. Meineszlaan 19 <i>a</i> , Rotterdam.
Ir. N. van de Stadt, <i>e.</i>	Dubbele Buurt 10, Koog a.d. Zaan.
Mevr. Ir. Stempels-v.d. Kloet, <i>b.</i>	Bilderdijklaan 65 Rijswijk (Z.-H.).
Ir. L. J. M. Storm, <i>t.</i>	Stationsweg 17 <i>a</i> , Rotterdam.
Mevr. R. W. Verschoor— Schuurman Volker.	p.a. fa. J. S. Volker, Javaweg 67, Weltevreden.
Ir. C. A. van de Weg, <i>t.</i>	Binnenwatersloot 18, Delft.
Ir. M. Zaayer, <i>t.</i>	Kralingsche Plaslaan 91 <i>a</i> , R'dam.

DONATRICES EN DONATEURS

NAAM.	ADRES.
Mevr. S. G. Dassas y Saporta-Alexandrowicz.	Avenue Diane 13, Anvers.
Mevr. R. G. H. Bremekamp-van Olm.	Rotterdamsche weg 115, Delft.
Mevr. Buisman-Haasnoot.	Nachtegaallaan 16, Den Haag.
Mevr. M. P. T. H. Buyze-van der Vliet.	v. Boetselaerlaan 201, Den Haag.
Mevr. J. C. H. Caron-Wolterbeek Muller.	Sportlaan 103, Den Haag.
Mevr. F. Denekamp-Poorter.	Mathenesserlaan 454a, Rotterdam.
Mevr. Dorgelo-Plomp.	Julianalaan 70, Delft.
Mevr. C. Feldmann-Stamm.	Rotterdamsche weg 101, Delft.
Mej. Ir. G. P. de Groot.	Avenue Concordia 124a, R'dam.
Mevr. M. de Haas-Japikse.	Voorstraat 94, Delft.
Mevr. A. L. E. Homans-Petersen.	Zonnelaan 10, Hilversum.
Mej. A. Kleinhoonte.	Poortlandlaan 128, Delft.
Mevr. H. J. Kluyver-van Lutsenburg Maas.	Nieuwelaan 3, Delft.
Mej. Dr. Ir. A. E. Korvezee.	Boulev. Raspail 214, Paris (XIVe).
Mevr. Landberg Waller.	Rotterdamsche weg 113, Delft.
Mevr. P. J. ter Meulen-Blomhert.	Oude Delft 49, Delft.
Mevr. M. Miesegaes-Homans.	p.a. Zonnelaan 10, Hilversum.
Mevr. M. S. Milborn-Oosterbroek.	Danckertstraat 1, Den Haag.
Mevr. M. C. C. v. Nieuwenburg-van Kleeff.	Rotterdamsche weg 135, Delft.
Mevr. J. G. Numans-Janssen.	Hotel Eldorado, Castagnola Lugano, Zwitserland.
Mej. Ir. C. Ris.	Arntzeniusweg 13, Amsterdam.
Mevr. J. P. van Santen.	Valkenboschlaan 5, Den Haag.
Prof. Dr. F. E. C. Scheffer.	Willemstraat 73, Den Haag.
Mevr. V. Schoemaker-Huysman.	Julianalaan 16, Delft.
Mevr. Ir. A. Verkade-Sandbergen.	Mathenesserlaan 419, Rotterdam.

NAAM.	ADRES.
Prof. Dr. W. A. Versluys. Mevr. J. Vossnack-Obma. Mevr. O. G. van Vreeswijk- Pannekoek.	Rotterdamsche weg 123, Delft. Rotterdamsche weg 105, Delft. C. P. Tielestraat 7, Rotterdam.

OUD-LEDEN, AFGESTUDEERD NA 1926

Af-gest.	NAAM.	ADRES.	BETREKKING OF ANDERZINS.
1928	Asselbergs, W. M. A. <i>t.</i>	Malang, N.O.I.	Mevr. Lecluse.
1928	Blackstone, N. <i>t.</i>	Brebes (Java) S.O.Ketangoengan West.	Mevr. de Groot.
1929	Boerée, C. H. M. <i>b.</i>	Kempenaerstr. 54, Oegstgeest.	Ing. Rijksgebouwen- dienst.
1929	Brandsma, A. <i>t.</i>	Schans 82, Huizum. (bij Leeuwarden).	Leerares H.B.S.
1927	Cohen, R. <i>t.</i>	Eiklaan 21, Rijswijk.	Ass. aan de T.H.
1927	Corbeau, L. <i>t.</i>	Vlamingstraat 26b, Delft.	Ing. bij 's Rijksvezel- dienst.
1927	Dooren, G. A. van <i>e.</i>	Lijsterlaan 16, Eindhoven.	Ing. bij Philips.
1930	Douw, A. M. <i>t.</i>	Regentesselaan 274, Den Haag.	Ass. aan de T.H.
1929	Dulfer, G. <i>t.</i>	N. Haven 73, Schiedam.	Ass. aan de T.H.
1928	Gemerden, C. S. van <i>t.</i>	Middellandplein 13a, Rotterdam.	Ing. bij Paul Kaiser.
1928	Hoog, T. <i>t.</i>	J. W. Frisostr. 3, Leeuwarden.	Scheik. a. d. N.V. „Lyempf”.
1928	Horst, M. G. ter <i>t.</i>	C.Beersmansstr.64a, Rotterdam.	Tijd. Ass. a. d. T.H.
1929	Kleinemulder, M. E. v. d. <i>t.</i>	Voorstr. 58, Delft.	Ass. aan de T.H.
1931	Landeweer, E. <i>t.</i>	Maerten Trompstr. 2, Delft.	Ass. aan de T.H.
1931	Peeren, K. <i>t.</i>	Poortlandlaan 16, Delft.	

Af- gest.	NAAM.		ADRES.	BETREKKING OF ANDERZINS.
1929	Rappard, N.	<i>e.</i>	Brugstraat 7a, Groningen.	Leerares H.B.S.
1928	Ronde Bresser, J. M. E. de	<i>e.</i>	Oosterland, Wieringen.	Mevr. Alma.
1931	Rooseboom, P. W.	<i>b.</i>	J. v. Oldenbarneveld- laan 36, Den Haag.	
1927	Roostenstein, H.	<i>t.</i>	Fockstraat 6, Delft.	Ass. aan de T.H.
1930	Rossen, M. C. A. van	<i>t.</i>	Burg. Meineszl. 19a, Rotterdam.	Ass. aan de T.H.
1927	Santen, W. van	<i>c.</i>	Fahrenheitstr. 403b, Den Haag.	Mevr. Lindeboom.
1927	Schoutens, W.	<i>t.</i>	Banka Tin Winning, Pangkal-Pinang, Banka (N.O.I.).	Mevr. Pomes.
1929	Stadt, N. van de	<i>e.</i>	Dubb. buurt 10, Koog aan de Zaan.	
1928	Vliet, K. P. van	<i>t.</i>	Deurlostraat 81, Amsterdam.	Mevr. Versteegh.

